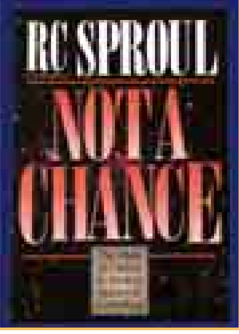
Konuşan kuşların sahip olduğu kusursuz sistemlerden söz etmeye başlamadan önce, evrim teorisinin tüm varsayımlarının[8] temelini oluşturan "tesadüf" iddiasının geçersizliği üzerinde durmakta yarar vardır. Böylece bu kitapta bahsedeceğimiz canlıların hayret verici özelliklerinin de tesadüflerin bir eseri olduğunu iddia etmenin ne derece büyük bir mantıksızlık olduğu daha açık bir şekilde anlaşılacaktır.

"Tesadüf"; bilinçsiz, düzensiz, plansız, gelişigüzel gibi pek çok sıfatı kapsayan bir sözcüktür. Bilinçli bir güç, bir sistem, bir akıl, bir bilgi kaynağı değildir. Tesadüf sözcüğü, planlanmamış durumları meydana getiren, belirli bir amaç taşımayan olayları ifade eder.

Ancak tesadüf kelimesinin bilim dünyasında, Darwinist-materyalist çevrelerce hangi anlamlarda kullanıldığına baktığımızda oldukça farklı izahlarla karşılaşırız. Darwinist-materyalist felsefeyi savunan bilim adamları, tesadüf kelimesine "yaratma" gibi şuur, akıl, bilgi, plan, düzen gerektiren anlamlar yükler ve tesadüften adeta "güç sahibi" bir varlıktan bahseder gibi söz ederler. Bu-

nun amacı da, canlılığın "yaratılmış" olduğu gerçeğini inkar etmektir.

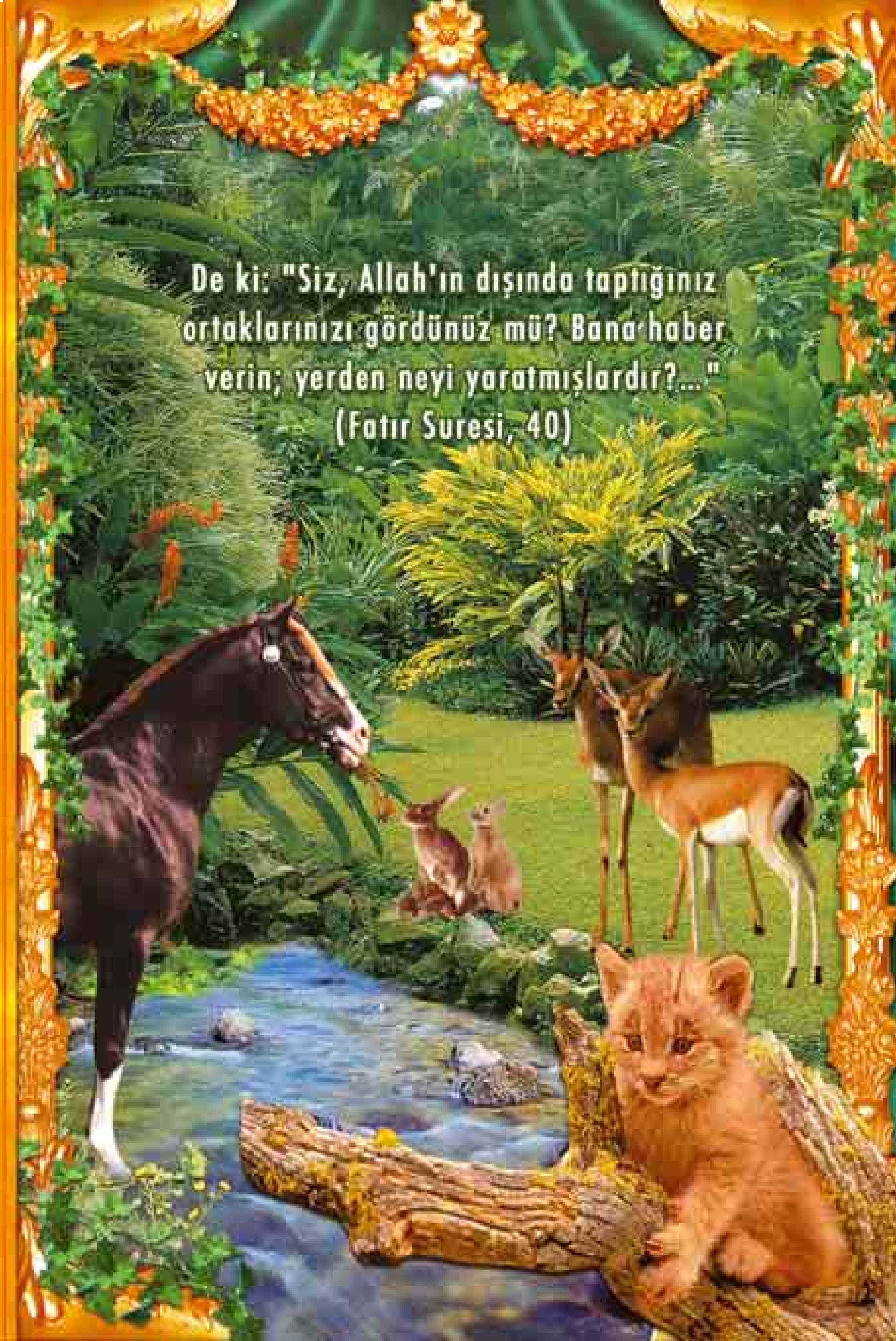
Not A Chance (Tesadüf Değil) adlı kitabın yazarı R. C. Sproul, tesadüf kavramının bilim dünyasındaki Darwinist çevrelerin çabalarıyla kazandığı gerçek dışı anlamı şöyle açıklamaktadır:

Bilim adamları **tesadüfe bir güç atfettiklerinde fiziğin alanını sihre terk etmiş olurlar.** Tesadüf (Darwinistlere göre) sadece tavşanların değil, fakat tüm evrenin yokluktan ortaya çıkmasını sağlayan sihirli bir değnektir.[1]

Yaratılış gerçeğini sayısız bilimsel ispata rağmen göz ardı eden bu çevreler, büyük bir bağnazlıkla ideolojilerini savunmaya devam ederken, ne kadar büyük bir yanılgıya kapılmış olduklarını, akıl ve mantıktan ne kadar uzaklaştıklarını fark edemezler. Fransız bilim adamı Prof. Pierre Delbet de, *La Science et la réalité* (Bilim ve Gerçek) adlı çalışmasında, tesadüflere yaratıcı güç atfetmenin büyük bir aldatmaca ve mantık dışı bir yöntem olduğunu şöyle dile getirmiştir:

> Tesadüf, bugün bütün kanunların en geneli olan bir kanun olarak belirir. Benim için, Montaigne'in kelimeleriyle, sadece **cehaletin ve ilgisizliğin sağlayabileceği yumuşak bir yastık gibidir, fakat bu bilimsel (gösterilmeye çalışılan) bir yastıktır**.[2]

Darwinistlerce canlılığın kökeni için bilimsel bir açıklama gibi yansıtılan "tesadüf" kavramı gerçekte gelişigüzelliği, amaçsızlığı, belirsizliği ifade eder. Dolayısıyla kusursuz bir sistemin, mükemmel bir dengenin bu "kör tesadüfler"in eseri olarak ortaya çıktığını iddia etmek ne akıl ve mantıkla, ne de bilimle bağ-

De ki: "Siz, Allah'ın dışında taptığınız
ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber
verin; yerden neyi yaratmışlardır?..."
(Fatır Suresi, 40)

daşmaktadır. Var olan bir tasarımı görüp bu tasarımın "amaçsız olduğunu" öne sürmek, işleyen bir düzeni görüp bu düzeni "rastlantılar" ile açıklamaya çalışmak, gerçekleri göz göre göre inkar etmekten başka bir şey değildir.

Darwinist bilim adamları tarafından öne sürülen, canlılığın tesadüflerin eseri olduğu iddiasının imkansızlığını, şöyle bir örnekle de açıklamak mümkündür: Farklı elektronik malzemeleri, devreleri, kabloları, bilgisayar parçalarını içeren dev bir depo düşünelim. Sonra da depodaki bu parçaların kendi kendilerine birleşerek bir robot olmalarını bekleyelim. Bir "tesadüf" sonucu parçaların birbirlerine uyumlu olarak birleşmeye başlamaları için sizce ne kadar zaman geçmesi gerekir? Biraraya geldiklerinde ortaya nasıl bir yapı çıkaracaklarını bilmeyen, dolayısıyla asıl amaçlarının ne olduğunun farkında olmayan birbirinden bağımsız parçaların, işlevsel bir robot meydana getirmeleri ihtimali nedir? Elbette ne kadar zaman verilirse verilsin böyle bir hayalin gerçekleşmesi imkansızdır.

Bu parçaların herhangi bir tasarım dahilinde birleşmesi için bilinç sahibi bir varlığın müdahalesinin gerekli olduğuna kimsenin kuşkusu yoktur. Böyle bir durumda tesadüflerin etkisi ise, mevcut düzeni altüst etmekten başka bir şey olmayacaktır. Dolayısıyla cansız, mekanik parçalardan oluşan tek bir robotun bile, kendi kendine, başıboş etkiler sonucu oluşabilmesi ihtimali üzerinde durmak akıl dışıyken, birbirinden kompleks sistemlere sahip, her bir organı onlarca vazgeçilmez parçadan oluşan bir canlının tesadüflerin eseri olduğunu öne sürmek bundan çok daha büyük bir akılsızlıktır.

Michael Behe

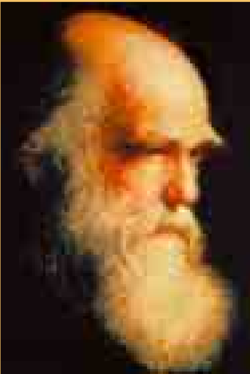
Bir depoda duran elektronik malzemeler, devreler, kablolar, bilgisayar parçaları "tesadüf" eseri biraraya gelerek işlevsel bir robot oluşturamazlar. Çünkü robotun bir tasarım dahilinde birleşmesi için bilinç sahibi bir varlığın müdahalesi gereklidir. Canlılardaki tasarım ise bir robotla kıyas edilemeyecek kompleksliktedir. Bir robot için tesadüf iddialarını saçma bulan bir kimsenin, canlılardaki hayranlık uyandıran sistemler için "tesadüf eseri" demesi kuşkusuz büyük bir çelişkidir.

Yukarıda bir saatin aşama aşama oluşumu görülmektedir. Bu ara aşamaların her birinde saat fonksiyonsuzdur. Ancak tüm parçalar yerli yerinde olduğunda herşeyiyle çalışan bir saatten bahsedilebilir. Hiç kimse bu saati oluşturan parçaların zaman içerisinde kendiliğinden, doğal etkilerle şekillenip biraraya geldiğini iddia etmez. Ancak evrimciler canlılardaki kompleks sistemlerin aşama aşama tesadüfi mekanizmalarla oluştuğunu öne sürerler. Körü körüne bir teoriyi savunmak adına, basit bir saat için dahi imkansız kabul edilen tesadüf iddialarını canlılardaki mükemmel sistemler için kullanırlar.

Ünlü biyokimya profesörü Micheal J. Behe, tesadüfü karşılaştığımız düzen ve çeşitliliğin kanunu olarak gören meslektaşlarına duyduğu hayreti şöyle dile getirmektedir:

> **Tesadüf tesadüftür, ancak Darwin'in teorisinde kanundur.** Biz hücrelerin özelliklerinin dizayn edildiğini söylerken, bazıları bunun mutasyonlarla ve doğal seleksiyon ile gerçekleştiğini söyler. Tesadüf iddialarını tamamen çıkardığımızda ise bu özelliklerin dizayn edildiği sonucuna varırız.[3]

Charles Darwin

Görüldüğü gibi Darwinistler, "tesadüf"ü, doğadaki tüm canlıları, onların kompleks yapılarını, organlarını, genetik bilgilerini yaratan bir unsur olarak görmektedirler. Tesadüflerin, gerçekte hesap, plan, tasarlama, muhakeme gibi akıl gerektiren eylemleri büyük bir başarıyla gerçekleştirdiklerine inanmaktadırlar. "Tesadüf"e olağanüstü görevlerin ve anlamların

yüklendiği bu batıl anlayışın savunucularına göre, yüz binlerce yıldır yaşamış tüm insanların beyinlerini, akıllarını, düşünme kabiliyetlerini, muhakeme yeteneklerini, hafızalarını, görünümlerini ve diğer tüm özelliklerini şekillendiren güç, "tesadüf" isimli bu sözde "deha"dır. Bu saçma iddiaya göre buluşlar yapan, karmaşık fizik denklemlerini çözen, diğer canlıların yapısını inceleyen profesörler, değerli sanat eserleri üreten sanatçılar, milyonlarca insanı yöneten devlet adamları da şuursuz tesadüfler tarafından var edilmişlerdir. Darwinistlere göre kör tesadüfün, "doğal seleksiyon" denen seçme mekanizmasıyla birleştikten sonra, söz konusu olağanüstü olayları gerçekleştirmek için ihtiyacı olan tek şey "zaman"dır. Bu çarpık mantığa göre eğer tesadüfe zaman verilirse, kara bir çamuru, kuşlara, atlara, zürafalara, kelebeklere ve hatta bilim adamlarına, politikacılara, ressamlara çevirebilir. Tamamen fantastik ve akıl dışı bir bilim kurgu hikayesini andıran bu iddiaların hiçbir bilimsel kanıtı yoktur.

Bugüne kadar pek çok kitapta evrim teorisinin tesadüf ile ilgili bu son derece mantıksız iddialarını geçersiz kılan yaratılış harikalarından söz ettik. Yaratılışın önemli delillerinden biri olan kuşlardaki konuşma ve ses taklidi yeteneklerini ele aldığımız bu kitapta da, kendilerini tesadüf çıkmazının içine sokan evrimcilerin sergiledikleri ciddi mantık bozukluklarına tanık olacağız. Böylece evrimcilerin içinde bulundukları açmazı hep birlikte göreceğiz.

Bölüm
-1-

Kuşlarda Ses Oluşumunu Sağlayan Özel Tasarım

Konuşmak ya da bir sesi taklit etmek, birçok kişinin düşündüğü gibi yalnızca ağzın açılıp kapanmasıyla oluşan basit bir beceri değildir. Bunun için çok kompleks sistemlerin birarada bulunması ve bu sistemlere ait tüm parçaların kusursuzca ve uyum içinde çalışması gereklidir. Bu kitapta değineceğimiz kuşların ses taklidi yeteneği de, tüm bunlar göz önünde bulundurulduğunda, pek çok olağanüstülük sergilemektedir.

Bazı kuş türleri, hayvanlar arasında çok nadir rastlanan ses taklidi yeteneğine sahiptir. Bu yeteneğe sahip en güzel örnek ise papağanlardır. Papağanlar kapı gıcırtısı, açılan şişe kapağı, telefon sesi, melodili ıslıklar gibi pek çok sesin yanı sıra insan konuşmasını da taklit edebilmektedirler. Papağanlar ve bazı kuş türlerinde gözlenen bu taklit yeteneği, tesadüf eseri elde edilebilecek bir yetenek değildir. Bir canlının duyduğu sesi taklit edebilmesi, kompleks fiziksel yapıların varlığını gerektirir. Özellikle bir kısım kuşların yaptıkları insan sesi taklitlerinin, tonu, vurgusu, ifade şekli ile orijinalinin çok benzeri olması, bu yapılarının son derece özel olmasından kaynaklanmaktadır.

Bir kuşun duyduğu bir sözcüğü söyleyebilmesi ya da bir melodiyi seslendirebilmesi için, fiziksel yapısının buna uy-

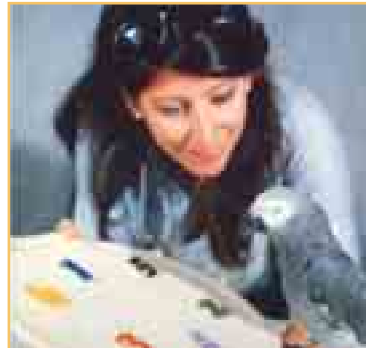
gun olması, işitme-görme duyularının kusursuzca çalışması, duyuları ile elde ettiği bilgileri hafızasına kaydedebilmesi ve kendine göre bir anlama-kavrama yeteneğine sahip olması gerekir.

Bir papağanın telefon çaldığında "alo", kapı zili çaldığında "kim o?" demesi ya da tanıdığı bir kişiyi gördüğünde ismiyle hitap etmesi, bu durumla ilk kez karşılaşan kişiler tarafından hayretle karşılanır. Ancak son derece şaşırtıcı olan bu olay, birçok kişi tarafından gereği gibi düşünülmez ya da zaman içerisinde doğal karşılanmaya başlanır. Oysa bir kuşun tek bir kelimeyi söylemesi için bile pek çok hayranlık uyandırıcı olay gerçekleşmektedir.

Öncelikle kuş bir kişiyi "görmekte" ve onu "tanımakta"dır. Ayrıca kuş, tanıdığı bu kişiye nasıl bir tepki vereceğini bilmektedir. Yanına gelen bu kişi ile ilgili sözleri hatırlamakta ve bunları söylemektedir. Bu durum, kuşun bir hafızaya sahip olduğunun açık delilidir. Kimi kuş türlerinin kendilerine sorulan soruyu algılayıp, bu soruya mantıklı bir cevap verebildikleri de göz önünde bulundurulursa, durum daha da kompleks bir hal alır. Kırmızı bir kağıt parçası için "bu ne renk?" diye sorulduğunda, "kırmızı" cevabını veren, Alex adındaki eğitimli gri papağan bu konuda önemli bir örnektir.[4] Bu papağanın yeteneklerine ilerleyen bölümlerde daha detaylı değineceğiz.

Bir kuşun böyle bir yeteneğe sahip olması büyük bir yaratılış harikasıdır. Çünkü kuşlar

Uzunca bir süre papağanların ve diğer konuşan kuşların sadece taklit yaptıkları düşünülürken, yapılan araştırmalarla bu canlıların şaşırtıcı zihinsel yetenekleri olduğu anlaşılmıştır.

(ve diğer hayvanlar), müstakil bir akıl ve iradeye sahip olmayan, insanlardaki gibi düşünme, bilinçli kararlar alma, bunları uygulama konusunda kararlı davranma gibi özellikleri olmayan canlılardır. Konuşma ve sesleri taklit edebilme yeteneği, Allah'ın bazı kuş türlerine öğrettiği bir fiildir. Bu canlılar bunları kendi akılları, iradeleri ya da bilinçleriyle değil, yalnızca Allah'ın ilhamıyla gerçekleştirmektedirler. Allah bir ayetinde **"... O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur..."** (Hud Suresi, 56) şeklinde bildirerek, canlılar üzerindeki hakimiyetini haber vermiştir. Ses taklidi yapan kuşların sahip oldukları tüm mucizevi özellikler de, Allah'ın, yaratışındaki ihtişama şahit olmamız için biz insanlara gösterdiği delillerden sadece biridir.

Kuşlarda Sesin Fiziksel Oluşumu

Papağan gibi insan sesini taklit edebilen kuşların, insanların konuştuğu dili ve vurguları kullanabilmeleri, aynı kelimeleri telaffuz edebilmeleri için insanlarınki gibi bir gırtlak yapısına sahip olmaları gerektiği düşünülebilir. Fakat bu canlıların sahip oldukları gırtlak yapısı insanınkine hiç benzemez. Gırtlak, ses telleri, dil, dudak, damak, diş gibi insanın konuşmasında etkili olan fiziksel yapılar kuşlarda tamamen farklıdır, hatta bu organların bir kısmı bu kuşlarda hiç bulunmaz. Ama söz konusu kuşlar, bu yapılara sahip olmamalarına rağmen, insanların söyledikleri ifadeleri aynı tonlama ile söyleyebilmektedirler. İnsanın, dili olmadığında konuşamadığı ya da ses telleri zarar gördüğünde ses çıkaramadığı düşünülecek olursa, tamamen farklı fiziksel özelliklere sahip olan bir papağanın, muhabbet kuşunun ya da Mynah türü bir karganın insan ile aynı şekilde konuşabilecek bir sisteme sahip olması, üzerinde düşünülmesi gereken bir konudur. İnsanlarda ve kuşlarda ses oluşumu için kullanılan sistemler arasında

daha başka farklılıklar da vardır. İnsanlarda konuşma seslerinin çoğu, ciğerlerdeki hava gırtlaktan geçerken üretilir. Farklı sesler ise, ses telinin titreşme derecesine göre oluşur. Dilin ve dudakların pozisyonu, hava akımının ağız ya da burun boşluğundan geçmesi gibi daha birçok faktör de sesin oluşumuna etki eder. İnsanlarda bulunan yutak, gırtlak yukarısındaki ses sisteminin, dil tarafından iki ayrı boşluğa ayrılmasını sağlar. Oluşan bu farklılık, ses tellerinden gelen frekansın (titreşim sayısının) tonlamasını yükseltmiş olur. Böylece ses yolunda titreşen sesler 'formant'ları oluşturur. Formant (Latince *formare* -şekillenmek- kelimesinden türemiştir) havanın ses yolu üzerinde aldığı doğal biçimlerdir (tınlamalardır). Örneğin bir ünsüz harfi

Muhabbet kuşu

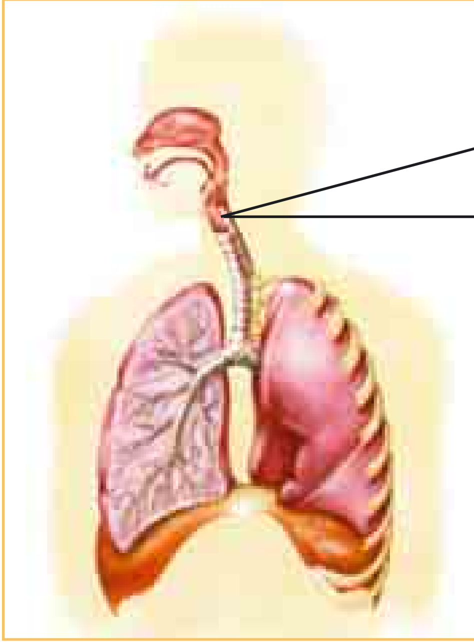
Afrika gri papağanı

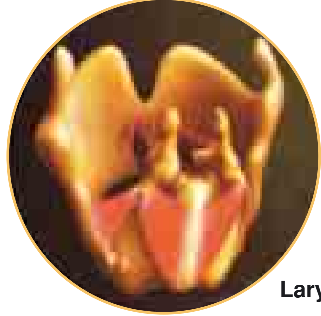
Mynah türü karga

seslendirdiğimizde, bunun bir sonraki sese farklı bir etkisi olur. Sesli harf, sessize yaklaştıkça formantları yükseltir veya azaltır. Yapılan deneyler bu iki formantın konuşma seslerinin, diğer seslerden ayırt edilmesini sağladığını göstermektedir. [5]

Kuşların ise insanlar gibi gırtlakları (*larynx*: larenks) yoktur, fakat onlarda *syrinx* (östaki borusu, *fistül*) denilen ve ses çıkarmalarını sağlayan özel bir organ vardır. Kuşlarda ciğerlerden çıkan hava syrinx adı verilen bu organdan geçer. Kuşların ses organı, bir anlamda insanlardaki gırtlağa denktir. Kuşlar ve insanlar arasındaki başlıca farklılıklardan biri de, insanlardaki ses tellerinin nefes borusuna daha yakın bir pozisyonda bulunmasıdır. Kuşlardaki ses organı syrinx'in, kuşun vücudunun derin bir yerinde bulunuyor olması, kuşların nasıl ses çıkarttıkları hakkında bilim adamlarının tam bir cevaba ulaşmalarına engel olmaktadır. Bilim adamları, enfraruj ve x-ışını kameraları ile kuşları izleme, kuşların boğazlarına yerleştirilen fiber optik mikroskoplar sayesinde onların ötüşlerini ve konuşmalarını yakından inceleme imkanlarına sahip olmalarına rağmen, kuşların şarkı söylemeyi ve sesleri taklit etmeyi fiziksel olarak nasıl başardıklarını hala tam olarak açıklayamamaktadırlar.

Kuşların ses organı göğüs kısmında, gırtlağın iki bronşa ayrıldığı noktada bulunan ikili bir enstrüman gibidir. Yan sayfadaki şekilde görüldüğü gibi syrinx'in bir ucu bir bronşa, ikinci ucu diğer bronşa açılır ve bu kanalların her biri ses üretebilir. Bazı kuşlar ise aynı anda ses organının iki tarafını ya da iki taraftan birini bağımsız olarak kullanabilmektedir. Bu sayede, iki ayrı frekanstaki tonu aynı anda çıkartabilirler ve bir taraf ile yüksek bir notayı söylerken, diğeri ile alçak bir notayı seslendirebilirler. Bu durum, kuşun aynı anda iki farklı notayı seslendirebilmesini, hatta kendisi ile düet yapabilmesini mümkün kılar. Görüldüğü

Larynx

İnsanlarda gırtlak, boyunda yerleşik olduğundan ağza yakındır. Kuşlarda ise ses organı vücudun içine yerleşmiştir. Bu yüzden kuşlarda ses organına insanlardaki gibi bir değil, iki hava akımı etki eder. Ses sisteminin başlangıcı ve bitişi ses organının her iki tarafındaki boşluğu (hava yolu) açıp kapayan kaslar tarafından kontrol edilir.

İnsanda ses oluşumu için akciğerlerden gelen hava akımı kullanılır. Akciğerler solunum havasını gırtlağa doğru iterler ve gırtlaktaki ses tellerinin arasından geçen hava, sesi oluşturur. Bu ses ağız boşluğu, dil, dişler, burun boşluğu ve sinüsler aracılığı ile konuşma halini alır.

Syrinx, kuşun göğsünün derinliklerinde, nefes borusunun iki bronşa ayrıldığı noktada bulunan ikili bir enstrüman gibi görev görür. Bu kompleks sistemde, ses organının kasları ve iç zarlar ara tonların üretiminde etkilidirler. Göğüs ve karın kaslarının kasılmasıyla hava, keseciklerden bronşa ve syrinx'e yönlendirilir. Hava molekülleri, buradaki dar kanallardan geçerken titreşir. Sesin frekans (titreşim sayısı) özelliği de, timpan zarının titreşimlerinden etkilenir. Timpan zarı ise köprücük kemiğinin içindeki hava keselerinin basıncından etkilenir. Bunların haricinde syrinx'e ait kaslar da havanın akışını, dolayısıyla sesin özelliğini etkiler.

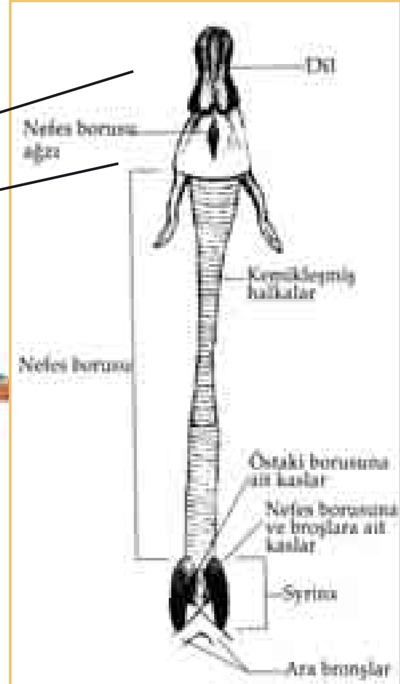

Syrinx

gibi kuşların ses organının iki bronş kanalının birleşiminde bulunması, sesin iki kaynakta üretilmesini sağlar. Buralarda üretilen sesler, daha sonra büyük ölçüde birbirlerine karışarak kuş şarkılarının zengin bir melodiye sahip olmasına imkan verir. Ayrıca insanlar ses çıkarmak için, soludukları havanın yaklaşık %2'sini kullanırken, kuşlar neredeyse tamamını kullanabilmektedirler. [6]

Syrinx organı, kuşun boğazının aşağısında, köprücük kemiğinin içindeki kesede yer alır. Bu keseyi kaplayan zar, ciğerlerden geçen havaya karşı hassastır. Zarın elastikiyeti ve kompleksliği

Gırtlak, ses telleri, dil, dudak, damak, diş gibi insanın konuşmasında etkili olan fiziksel yapılar kuşlarda tamamen farklıdır, hatta bu organların bir kısmı kuşlarda hiç bulunmaz. Ama konuşan kuşlar, bu yapılara sahip olmamalarına rağmen, insanların söyledikleri ifadeleri aynı tonlama ile söyleyebilmektedirler.

ise sesin kalitesini belirleyen unsurlardır. Bununla birlikte sesin kalitesi nefes borusunun uzunluğundan, gırtlağın daralmasından, boğazdaki kaslardan, gaganın yapısından ve hareketlerinden de etkilenir. Kısacası kuşlardaki syrinx organının kompleksliği, çıkarılan seslerin kompleksliğini belirler. Papağanlarda, muhabbet kuşlarında ve bir kısım ötücü kuşlarda syrinx kaslarının sayısı diğer kuşlara göre daha fazladır ve yapısı daha komplekstir. Syrinx organına ait kaslar havanın akışını, dolayısıyla sesin özelliğini etkilerler.

Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, üzerinden geçerler de, ona sırtlarını dönüp giderler. Onların çoğu Allah'a iman etmezler de ancak şirk katıp-dururlar.

(Yusuf Suresi, 105-106)

Ayrıca papağanlarla muhabbet kuşlarının insan sesini taklit etmek için kullandıkları farklı teknikler de oldukça etkileyicidir. Papağanların insanlar gibi kalın dilleri vardır ve bu onların insanlara benzer sesler çıkarmalarına olanak sağlar. Ses düzenini, özel gırtlak yapılarında iki ayrı yerden hava üfleyerek üretirler ve bu arada ünsüzlerin algılanması için gerekli olan sesleri de bağımsız olarak üretirler. Syrinx'ten çıkan başlangıç sesi, daha sonra boğaz ve ağızda dilin de yardımıyla şekillenir. İki ünlü araştırmacı olan Dianne Patterson ve Irene Pepperberg, gri papağanlarla sesli harflerin çıkarılması üzerine yaptıkları çalışmalarda önemli sonuçlara varmışlardır: Papağanların çok farklı bir ses organı anatomisi olduğu halde -örneğin dişleri ve dudakları olmamasına rağmen- insanların çıkardığı seslilere çok benzer sesler üretebilmektedirler. [7] Gerçekten de papağanlar ve muhabbet kuşları "m", "b" gibi dudakların yardımı ile söylenebilen sesleri dahi gayet net taklit edebilmektedirler.

Ancak muhabbet kuşları küçük bedenlerinden ötürü papağanlarla aynı tekniği kullanamazlar. Onlar syrinx'i kullanarak 2.000-3.000 Hz

taşıyıcı frekans oluşturup, bunun üzerine sonradan ikinci bir titreşim eklerler. Bu, frekans modülasyonu (FM: Frequency Modulation: frekans ayarı) olarak bilinen bir sistemdir ve hemen herkesin evinde bulunan AM (amplitude modulation: genlik modülasyonu) radyolarının ardındaki çalışma prensibidir. Birçok FM yayın istasyonu da günümüzde artık sinyallerine alt taşıyıcılar

eklemektedir. Bunlar normal sinyaller gibi taşıyıcı üzerinde ayarlanan sinyallerdir. Fakat çok yüksek frekanstadırlar. Normal sinyallerin frekansı 20–20.000 Hertz arasında değişirken, birçok alt taşıyıcının frekansı ise 56.000 Hertz'de başlar. FM sisteminin kullanılmasının asıl sebebi, AM sisteminin büyük bir dezavantajına sahip olmasıdır: AM sisteminde parazit olarak algılanan birçok doğal ve insan üretimi radyo sesi de yayına karışır. Çünkü AM radyolarda zayıf sinyaller güçlü olanlardan daha sessiz oldukları için, sinyal düzeyinde gürültü olarak algılanan farklılıklar oluşur. AM alıcılarının da bu parazit sesleri geri çevirme imkanı yoktur.

Bu problemi gidermek için Edwin H. Armstrong, dalganın kuvveti nedeniyle oluşan gürültüyü ortadan kaldıracak bir sistem keşfetti. İletilen sinyalin ya da taşıyıcının kuvvetini değiştirmek yerine, frekansı (ses dalgasının saniyedeki sıklığı) değiştirdi. Bu yöntem sayesinde genlik (ses dalgasının kuvveti) gürültüsü en aza indirilmiş olur. Fakat muhabbet kuşlarının bu yöntemi kullanmayı nasıl başarabildikleri bilim adamları için hala bir sırdır.

Küçük bir muhabbet kuşunun, insanların uzun çalışmalar sonucu keşfettikleri birtakım prensipleri, doğduğu andan itibaren uygulamayı kendi kendine düşünmesi elbette ki mümkün değildir. Aynı şekilde bir papağanın da, ünsüz seslerin algılanabilmesi için destekleyici sesler üretmesi gerektiğini bilmesi ve kendi bedeninde buna uygun sistemler geliştirmesi imkansızdır. Böyle bir sistemin bilinçsiz tesadüflerin ardı ardına gelmesi ile oluşması da mümkün değildir. Hiç şüphesiz gördüğümüz tüm bu kompleks sistemler, herşeyin Yaratıcısı olan Allah'a aittir.

Kuşlarda İşitme Duyusu

Kuşların, birbirleriyle sesli iletişim kurmaları, şarkı söylemeleri ve bazı kuş cinslerinin de konuşma yeteneklerini sergilemeleri için iyi bir işitme sistemine sahip olmaları gerekir. İşitme duyusu özellikle öğrenmenin en yüksek olduğu kritik dönemlerde oldukça önemlidir. Şarkı öğrenilmesi ile ilgili deneylerde işitsel geri bildirim sisteminin (auditory feedback system) öğrenmede gerekli olduğu ortaya çıkmıştır. Yetişkin olmayan kuşlar bu sistem sayesinde, ezberledikleri bir şarkı kalıbı ile kendi çıkardıkları sesleri karşılaştırarak öğrenirler. Eğer sağır olurlarsa, normal şarkı söylemeleri mümkün olmaz. [8]

Kuşların iyi işiten kulakları vardır, fakat onlar insanlardan farklı şekilde işitirler. Kuşların bir melodiyi tanımaları için bu melodiyi hep aynı oktavda (7 sesten meydana gelen dizi) duymaları gereklidir. Halbuki insanlar bir melodiyi farklı bir oktavda duysalar bile tanıyabilirler. Kuşlar bunu yapamazlar, fakat bunun yerine kuşlar, tınıları (armoniler ile birleşmiş esas notaları) hatırlarlar. Tınıyı ve armonik varyasyonları hatırlayan kuş, bu sayede yanıt verebileceği çok fazla çeşitlilikte ses duyar, hatta bazen bunları üretebilir.

Kuşlar aynı zamanda bizim duyabildiğimizden daha kısa notaları da duyarlar. İnsanlar sesleri saniyenin 1/20'sinde işlemden geçirirken, kuşlar saniyenin 1/200'ünde bu sesleri ayırt edebilirler. [9] Bu demektir ki kuşlar gelen sesleri hızlı ayırt etmede insanlardan üstündürler.[10] Kuşların sesi çözme kabiliyeti insanlardan yaklaşık 10 kat daha iyidir; insanlar bir nota duyarken kuşlar on farklı ses duyabilmektedirler. [11] Ayrıca kimi kuşlar bizden daha alçak sesleri de duyabilirler. Bu kuşların sese olan duyarlılıkları o kadar hassastır ki Bach ile Stravinsky gibi ünlü bestecilerin parçaları arasındaki farkı dahi ayırt edebilirler.

Kuşların sesi çözme kabiliyeti insanlardan yaklaşık 10 kat daha iyidir; insanlar bir nota duyarken kuşlar on farklı ses duyabilmektedirler. Ayrıca insanlar sesleri saniyenin 1/20'sinde işlemden geçirirken, kuşlar saniyenin 1/200'ünde bu sesleri ayırt edebilirler. Bu demektir ki kuşlar gelen sesleri hızlı ayırt etmede insanlardan üstündürler.

Kuşlardaki bu son derece hassas işitme duyusu mükemmel bir şekilde çalışmaktadır. Açıktır ki, işitme duyusunu oluşturan parçaların her biri özel bir tasarımla yaratılmıştır, çünkü bu parçaların herhangi birisinin eksikliği durumunda kuş hiçbir ses işitemeyecektir. Bu da işitme duyusunun evrimle, yani aşama aşama tesadüfi etkilerle ortaya çıktığı tezini çürütmektedir.

Bölüm
-2-

Ses Taklidi Yapan Kuşlardaki Yüksek Şuur

Kuşlar ve özellikle de "sesleri taklit eden kuşlar" olarak tanımladığımız grup, son derece hayret verici bir taklit yeteneğine sahiptir. Bu yetenek, söz konusu canlıların belirli bir şuura sahip olduklarını gösterir. Çünkü kuşların taklit yeteneklerini kullanabilmeleri için taklit edecekleri şeyi algılamaları, söylenen sözcüklerdeki vurguları, tonlamaları, zamanlamayı son derece dikkatle değerlendirmeleri, sonra da birtakım ayarlamalar yapmaları gereklidir. Ayrıca kuşun duyduğu sesi unutmaması, bu sesi kaydedeceği, gerektiğinde hatırlayacağı güçlü bir hafızası olmalıdır.

Bu noktada unutmamak gerekir ki taklit, zeka ve bilinç sahibi insanların bile çoğunlukla başarılı olamadıkları bir yetenektir. İnsanların duydukları şarkıları veya sesleri orijinalinin aynısı olacak şekilde taklit etmeleri oldukça zordur. Hatta böyle iyi bir taklit yeteneği olan insanlar, toplum içinde zeka ve gözlem yetenekleri ile ön plana çıkarlar; takdir görürler. Papağanlar ise pek çok insanın başaramadığı veya zorlandığı taklit yeteneklerini hiç zorlanmadan kullanırlar. Bu da onların sahip olduğu "şuur"un bir alametidir.

Ancak burada belirtilmelidir ki kuşların sahip olduğu "şuur" insanın şuuruna benzemez. İnsan, düşünme, kıyas yapma, anlama, öğrenme, öğrendiklerinden sonuç çıkarma, sahip olduğu bilgileri

kullanarak yenilikler üretme gibi, hiçbir canlının sahip olmadığı yeteneklere sahiptir. Üstelik insan Allah'ın, yaptığı fiillerden sorumlu tuttuğu bir varlıktır. Allah bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

> **… Amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur… (Hud Suresi, 7)**

Ayette de bildirildiği gibi insan Allah'a karşı sorumludur. **"Sonra onu (insanı) 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti..."** (Secde Suresi, 9) ayetinde bildirildiği gibi insan Allah'ın "ruh" verdiği bir varlıktır ve dünyada yaptığı işlerin hesabını verecektir. Kuşlar (ve diğer hayvanlar) ise bu sorumluluğa sahip değildir. Onlar yalnızca Allah'ın kendilerine ilham ettiği görevleri yerine getirir ve Allah'ın yüce kudretine şahit olmamıza vesile olurlar. Allah bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

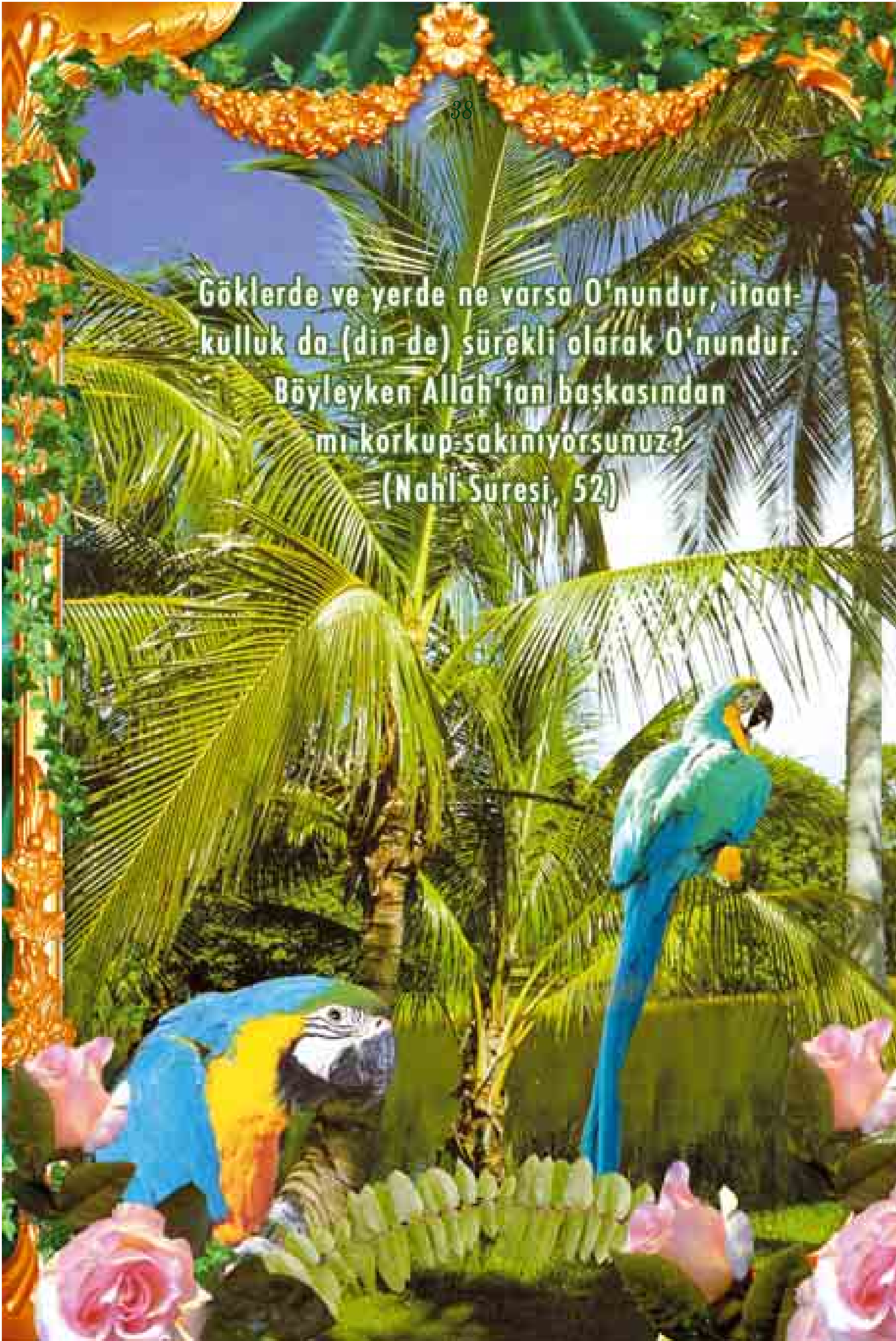
> **Görmedin mi ki, göklerde ve yerde olanlar ve dizi dizi uçan kuşlar, gerçekten Allah'ı tesbih etmektedir. Her biri, kendi duasını ve tesbihini şüphesiz bilmiştir. Allah, onların işlediklerini bilendir. (Nur Suresi, 41)**

Çelenk kuyruklu kuş (lyrebird) dünyanın en iyi taklitçi kuşlarındandır. 12 farklı kuş türüne ait sesleri taklit edebilir. Bundan başka, kameranın motorunun pervane sesini, bir şalterin kapanma sesini, araba motorunun veya saat alarmının sesini çıkarabilir. Kendi bölgesinde kullanılan elektrikli testere sesini bile taklit edebilir. Çalı bülbülü ise 70 ayrı tür kuşa ait sesi taklit edebilir.

Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur, itaat-kulluk da (din-de) sürekli olarak O'nundur. Böyleyken Allah'tan başkasından mı korkup sakınıyorsunuz?
(Nahl Suresi, 52)

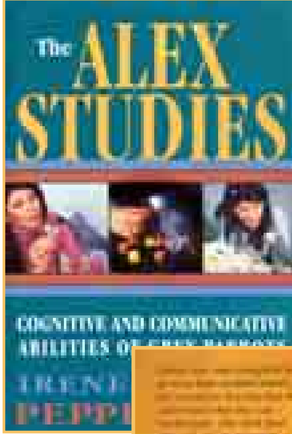
Kuşlarda Anlama-Öğrenme Yeteneği

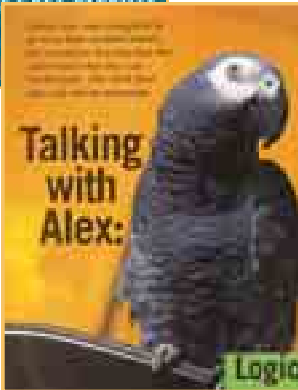
Anlama-öğrenme yeteneği bakımından konuşan kuşlar arasında gri Afrika papağanlarının en iyi oldukları bilinir. Bu papağanlardan sonra özellikle sarı enseler (yellow nape), mavi göğüslüler (blue front) ve çift sarıbaşlar (double yellowheads) gelir. Bir papağan türü olan Macawlar da konuşmayı öğrenebilirler, fakat çoğu zaman yüksek ve kaba bir ses kullanırlar. Konuşmayı öğrenebilen papağanlardan Cockatooların, Macawların aksine hoşa giden bir sesleri vardır. Fakat her ikisi de Afrika gri papağanları ya da Amazonlar kadar kolaylıkla eğitilemezler. Mynah türü kuşlar da özellikle konuşma yetenekleri ile bilinirler. Örneğin mynah türü bir kuş, bir çocuk kendisine yaklaştığında ona "merhaba" diye seslenebilir, eğer çocuktan "merhaba" diye karşılık alırsa, "nasılsın?" diyerek soru sorabilir. Daha da ilginci "ismin nedir?" diyerek konuşmaya devam edebilir. [12]

Papağanların çarpıcı özelliklerinden biri, konuşmaları nesnelerle ya da hareketlerle ilişkilendirebilmeleridir. Örneğin, bir süre her sabah kafesinin üzerindeki örtü kaldırılırken

kendisine "günaydın" denen bir papağan, bir sabah örtüsü kalktığında bu kelimeyi kendiliğinden söyleyebilir. Pek çok kuş sahibinden de, telefon çaldığında kuşunun "alo" dediğini, ya da kapı çaldığında "kim o?" dediğini duymuşsunuzdur. Üstelik çoğu kuş bunları kendilerine özel olarak öğretilmediği halde yapabilir. Bunun nedeni söz konusu kuşların, olaylar ve bu olaylar esnasında geçen konuşmalar arasında ilişki kurabilmeleridir.

Uzunca bir süre papağanların ve diğer konuşan kuşların sadece taklit yaptıkları düşünülürken, yapılan araştırmalarla bu canlıların şaşırtıcı zihinsel yetenekleri olduğu anlaşılmıştır. Hatta bilim adamları kuşların iletişimindeki kompleksliğin daha yeni yeni anlaşılmaya başlandığına inanmaktadırlar. Prof. Irene Pepperberg'in, 1977 yılından beri "hayvan davranışları ve hayvan-insan iletişimi" konusunda yaptığı çalışmalar, kuşların konuşma ve anlama yetenekleri hakkında derinlemesine bilgi vermiştir. Prof. Pepperberg'in en önemli çalışmalarından biri, 3 gri Afrika papağanı ile yürüttüğü çalışmadır. Bu papağanlardan en yaşlısı olan "Alex", belirli kelimeler kullanarak araştırmacıyla iletişim kurabilmekte, kendisine verilen emirleri anlamakta, kendi isteklerini dile getirebilmekte, sayı sayabilmekte, cisimleri, renkleri,

Prof. Irene Pepperberg'in 1977 yılından beri "hayvan davranışları ve hayvan-insan iletişimi" konusunda yaptığı çalışmalar, kuşların konuşma ve anlama yetenekleri hakkında derinlemesine bilgi vermiştir. Bilim adamları kuşların iletişimindeki kompleksliğin daha yeni yeni anlaşılmaya başlandığına inanmaktadırlar.

Prof. Irene Pepperberg'in eğittiği "Alex" adlı kuş sadece cümlecikleri üretmek ve kavramakla kalmamakta, aynı zamanda kendisine öğretilen kategori, miktar, renk ve boyut gibi kavramları da anlayabilmektedir. Hayvanlarda gördüğümüz bu yüksek şuur, Allah'ın canlılara olan ilhamıdır.

şekilleri tanıyabilmektedir.[13] Bu kabiliyet bilim adamlarına göre, otomatik olmaktan çok, yüksek bir şuur göstergesi olan öğrenme sonucu gerçekleşmektedir.[14] Elbette ki hayvanlarda gördüğümüz bu yüksek şuur, Allah'ın canlılara olan ilhamıdır. Şuursuz atomlardan oluşan, küçücük bir et parçası olan kuşun, kendi kendine böylesine kompleks yetenekler sergilediğini düşünmek kuşkusuz son derece saçmadır. Allah bu canlılarda tecelli ettirdiği yeteneklerle benzersiz yaratma sanatını bizlere göstermektedir.

İlerleyen satırlarda Prof. Irene Pepperberg'in eğittiği "Alex" adlı kuştan örnekler vererek, bir papağanın neler yapabildiğine biraz daha detaylı değineceğiz. Yeteneklerini genelleyecek olursak bu papağan sadece cümlecikleri üretmek ve kavramakla kalmamakta, aynı zamanda kendisine öğretilen kategori, miktar, renk ve boyut gibi kavramları da anlayabilmektedir. Ayrıca bir cismin bir diğerinden farklı olup olmadığını, bir yerde mevcut bulunup bulunmadığını da ayırt edebilmektedir.[15]

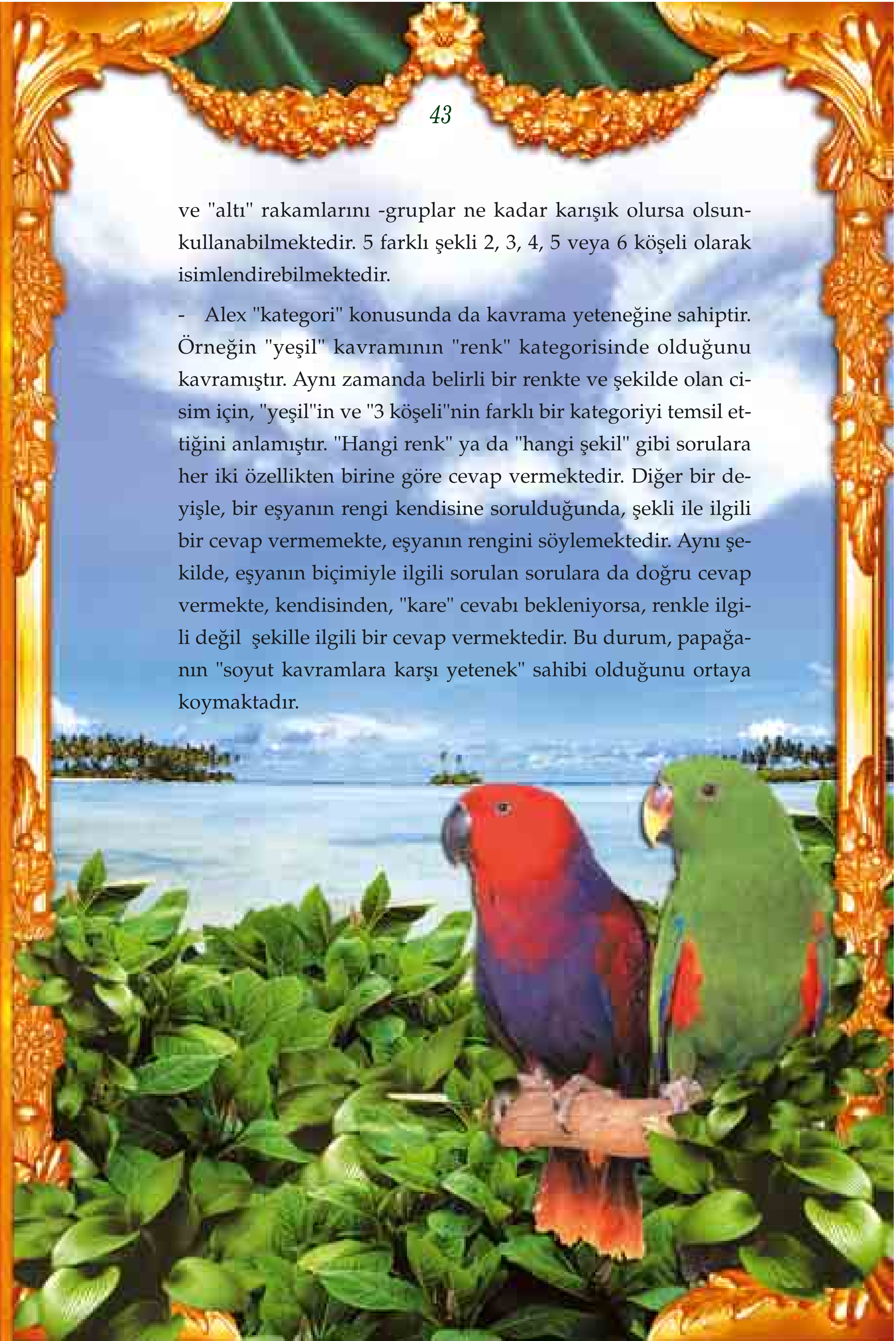
- Alex adındaki bu papağan 40'tan fazla cismin adını öğrenmiştir: kağıt, anahtar, fındık, tahta, buğday, kamyon, kızartma, çamaşır mandalı, tahıl, mantar, ceviz, blok, kutu, duş, muz, makarna, spor salonu, kraker, tırmalama, patlamış mısır, zincir, kivi, omuz, kaya, havuç, çakıl, kupa, turunç, arka, sandalye, tebeşir, su, tırnak, üzüm, ızgara, tedavi etmek, vişne, yün, yeşil fasulye ve elma.

- "Hayır" kelimesini ihtiyacına yönelik yerli yerinde kullanabilmektedir. Ayrıca bir şey istediğinde "buraya gel", "... istiyorum" veya bir yere gitmek istediğinde "...'ya gitmek istiyorum" gibi cümleler kurarak isteklerini sözlü bir şekilde aktarabilmektedir.

- Bu papağan yapılan çalışmalar sonucunda sıfatlarla ilgili cümlecikler de öğrenmiştir. Örneğin 7 rengi -kırmızı, mavi, yeşil, sarı, turuncu, gri ve mor- ayırt edebilmektedir.

- Cisimlerin sayısını ayırt etmek için "iki", "üç", "dört", "beş"

ve "altı" rakamlarını -gruplar ne kadar karışık olursa olsun- kullanabilmektedir. 5 farklı şekli 2, 3, 4, 5 veya 6 köşeli olarak isimlendirebilmektedir.

- Alex "kategori" konusunda da kavrama yeteneğine sahiptir. Örneğin "yeşil" kavramının "renk" kategorisinde olduğunu kavramıştır. Aynı zamanda belirli bir renkte ve şekilde olan cisim için, "yeşil"in ve "3 köşeli"nin farklı bir kategoriyi temsil ettiğini anlamıştır. "Hangi renk" ya da "hangi şekil" gibi sorulara her iki özellikten birine göre cevap vermektedir. Diğer bir deyişle, bir eşyanın rengi kendisine sorulduğunda, şekli ile ilgili bir cevap vermemekte, eşyanın rengini söylemektedir. Aynı şekilde, eşyanın biçimiyle ilgili sorulan sorulara da doğru cevap vermekte, kendisinden, "kare" cevabı bekleniyorsa, renkle ilgili değil şekille ilgili bir cevap vermektedir. Bu durum, papağanın "soyut kavramlara karşı yetenek" sahibi olduğunu ortaya koymaktadır.

- 100'den fazla nesneyi istemek, reddetmek, kategorilere ayırmak ve saymak üzere nesnelerin sıfatlarını ve isimlerini birleştirebilmektedir. Bu yeteneklerin ölçüldüğü testlerde ise yüzde 80 oranında başarı elde etmektedir.

- Alex adlı papağan bununla birlikte, "aynı", "farklı" gibi soyut kavramlarla ilgili sorulara cevap vermeyi de öğrenmiştir. Örneğin renk, şekil ya da malzeme özelliklerine göre iki cisim gösterildiğinde, bu cisimlerin hangi kategoride benzer veya farklı olduklarını bilmekte, ya da bu yönde ilişkili değillerse soruyu "hiçbiri" olarak cevaplandırabilmektedir.

- Yapılan çalışmalar sonucunda görülmüştür ki Alex, eğitimlerde kullanılmayan isim, renk, şekil ve malzemeler hakkında da doğru cevap verebilmektedir. Örneğin yeşil üçgen bir tahta ve mavi üçgen bir tahta için "aynı olan nedir?" gibi yönlendirilmemiş bir soruya da doğru cevap vermektedir.

- Eğer bir eğitici Alex'in isteklerine yanlış karşılık verirse (örneğin istenmeyen bir madde ile değiştirirse), Alex genellikle "hayır" diyerek ilk isteğini tekrar etmektedir. Ayrıca iki cisimden hangisinin daha büyük ya da küçük olduğu sorulduğunda doğru yanıt verirken, eğer eşit boyutlarda iseler "hayır" diye tepki vermektedir.

Alex adlı bu eğitimli papağan farklı şekil ve renklerdeki nesnelerden kaç tanesinin yeşil üçgen ya da mavi dörtgen olduğunu söyleyebilmektedir. Bilinç ve akıldan yoksun canlıların öğrenme yeteneği geliştirmeleri, öğrendiklerini hafızalarında saklayıp, yerli yerinde kullanmaları Allah'ın bu canlılara olan ilhamıdır.

- Farklı şekil ve renklerdeki nesne düzeni verildiğinde, kaç tane nesnenin örneğin yeşil üçgen ya da mavi dörtgen olduğunu söyleyebilmektedir. Farklı boyutlardaki şişe kapaklarını sıraya dizebilen Alex, ayrıca sözcükleri karıştırarak "yeşil fıstık istiyorum" ya da "buraya gel" gibi isteklerini basit cümlelerle ifade edebilmektedir.

- Papağanın kavrama kapasitesi ile ilgili yapılan çalışmalardan biri ise şöyledir: Çeşitli şekil, renk ve malzemeden oluşan 100 cisim arasından kendisine "X cismi ne renktir?" gibi bir soru sorulduğunda, Alex %81,3 doğruluk payı ile bu sorulara yanıt verebilmektedir. Verdiği doğru yanıtlar bu papağanın, sorunun tüm parçalarını anladığını ve gösterilen cisimler arasından istenilen bilgiyi sağlayacak şekilde doğru cevabı seçebildiğini göstermektedir.

Yukarıdaki bilgilerden de görüldüğü gibi, papağanlar -gerekli eğitimi aldıkları takdirde- uzun cümleleri ezberleyip bunları doğru yerlerde ve çeşitli sorulara karşılık vermek için kullanabilmektedirler. Ayrıca çeşitli kelimeleri ve melodileri de tanıya-

bilmektedirler. Günümüzde papağanlar, yunuslar ve balinalar gibi ileri zeka seviyesine sahip canlılar arasında sayılmaktadır. *The Augusta Chronicle* adlı yayında papağanların zeka ve yeteneklerinden şöyle bahsedilmektedir:

> Yapılan yeni araştırmalar papağanların, şempanzeler ve yunuslarda olduğu gibi ancak 5 yaşındaki çocukların başa çıkabileceği karmaşık zihinsel kavramların üstesinden gelebildiğini açıklamaktadır.[16]

Bu arada üzerinde durulması gereken bir diğer bilgi de, hayvanlar arasındaki iletişimin genel olarak -örneğin bir köpeğin havlaması- öğrenilen bir davranış değil, doğuştan var olan bir özellik olduğudur. Kuş türlerinin birçoğunda da temel ses sinyalleri doğuştan ve otomatik olabilir. Ancak belirli sesleri taklit edebilmek ise ayrı bir konudur ve öğrenme yeteneği gerektirir. Araştırmalar, papağan grubu (papağanlar, ibikli papağanlar, muhabbet kuşları), *Corvids* (horoz, kuzgun, alakarga) ve *Craticidae* (Avusturalya saksağanı, currawongs, çekirge kuşu) gibi kuş türlerinde ses becerilerinin birçoğunun öğrenilmiş davranış olduğunu göstermiştir.[17]

Burada unutulmaması gereken bir gerçek vardır: Söz konusu canlılara ait bahsettiğimiz tüm bu yetenekler kendilerine ait değildir. Bilinç ve akıldan yoksun canlıların öğrenme yeteneği geliştirmeleri, sonra öğrendiklerini hafızalarında saklayıp, yerli yerinde kullanmaları Allah'ın bu canlılara olan ilhamıdır.

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır.
(Fatır Suresi, 28)

BİLİM ADAMLARI KUŞLARDA TECELLİ EDEN AKIL KARŞISINDA ŞAŞKINLIK DUYUYORLAR

Rockefeller Üniversitesinde hayvan davranışları laboratuvarında beyin araştırmacısı olan Carlio Melo şunları söylemiştir:

"Yüzyılın başında 1930'lar ve 40'larda **insanlar kuşların beyninin çok basit olduğunu ve hatta ilkel olduklarını düşünüyordu. Bu aslında birçok problem ve ön yargı oluşturuyordu. Bunun bilimde gerçekleştiğini düşünmek komik, ama oluyor... Kuşlar birçok yönden çok zekidir...** Bu birçok kuşun, özellikle de seslendirmeyi öğrenen ötücü kuşlar, papağan ve sinek kuşlarının vücut oranlarına göre çok yüksek bir beyne sahip olduğu anlamına gelir... **Dolayısıyla bunlar çok çok akıllı hayvanlardır**."

***http://www.abc.net.au/worldtoday/s162563.htm**

Kuşların Şaşırtıcı Hafızaları:

Ses taklidi yapan kuşların bu yetenekleri, işittikleri sesleri kaydetmeleri ve hatırlamaları ile doğru orantılıdır. Berlin'de bulunan Freie Üniversitesinin araştırma grubu, bir kuşun herhangi bir sesi nasıl taklit ettiğini araştırırken cevaplanması gereken noktaları şöyle ifade etmektedir:

İnsanlarda çok yaygın olan ses taklidi, hayvanlarda oldukça nadir rastlanır. Şimdiye dek bu özellik yalnız birkaç kuş ailesi (örneğin papağanlar ve bir kısım ötücü kuşlar (*oscines*)) ve bazı memeliler (örneğin deniz memelileri ve yarasalar) için belgelenmiştir. Bu yeteneğin incelenmesi sırasında **bireylerin öncelikle, bir dizi işitsel açıdan denenmiş sinyali sesli olarak edinmeleri, sonra ezberlemeleri ve sonunda taklit etmelerine**

imkan veren hafıza mekanizmalarının özelliklerini araştırıyoruz. Biyolojik modelimiz bilinen bülbüldür (*Luscinia megarhynchos*). Bu türün erkekleri işitsel olarak öğrenebilmekte ve 200 farklı şarkı çeşidini doğru seslendirebilmektedir. Bu nedenle çalışmamızın esas amacı, **bu kuşların kompleks öğrenme işinin üstesinden nasıl geldiklerini ve hafızalarındaki bilgileri hayatlarının devamında etkin biçimde nasıl kullandıklarını... ortaya çıkarmaktır.**[18]

İnsan dilinin bir özelliği olan seslendirmeyi öğrenmek hayvanlarda çok nadir rastlanan bir özelliktir. Bu özelliğin çok az sayıda hayvanda olduğu bilinmektedir: 3 grup kuş (papağanlar (*psittaciformes*), ötücü kuşlar *(oscine passeriformes)* ve sinek kuşları (*trochiliformes*)) ve memelilerden de yarasalar, balinalar-yunuslar (*cetaceans*)... Diğer hayvan türlerinin tamamının yalnız doğuştan gelen sesleri ürettikleri bilinmektedir.

Hatırlama kabiliyeti kuşlarda şaşırtıcı derecede yüksektir. Farklı kıtalardaki yazlık ve kışlık evlerinin tam yerlerini hatırlamakla kalmaz, kışın kullanmak için depoladıkları birçok nesnenin tam yerini ve daha önce nektarını içtikleri özel bitkilerin yerini de hatırlarlar. Aslında bazı kuş türleri uzun vadeli hafızada insanları geçerler. Gelen soğuk ve ağır karlı kış şartlarında yaşayabilmek için, bazı kuş türleri sonbahar sırasında binlerce tohumu farklı yerlere gömerler ve kıştan aylarca sonra hepsinin tam yerlerini hatırlarlar.[19]

Kuşkusuz bir kuşun "hafıza"ya ve "öğrenme" yeteneğine sahip olması çok büyük bir mucizedir. Aynı zamanda evrimcilerin canlıların evrimleşme süreci hakkındaki iddialarını anlamsız kılmaktadır. Evrim teorisi, kuşların duydukları sesleri nasıl hafızalarında sakladıklarını ve sonra bunları nasıl yerli yerinde kullandıklarını açıklamaktan acizdir. Böyle bir hafıza-

ya nasıl sahip oldukları, evrimci izahlarla açıklanması mümkün olmayan bir olaydır. *(Detaylı bilgi için bkz. "Ses Taklidi Yapan Kuşlar Evrim İddialarını Geçersiz Kılmaktadır" bölümü)*

Bir kuşun beyninde -küçücük bir et parçasında- öğrendiklerini kaydedeceği bir sistemi kendi kendisine kurması imkansızdır. Böylesine özel bir yapının tesadüf eseri kuşun beyninde oluşması da mümkün değildir. Kuşların hafızalarında ses ve bilgileri kaydedebilmeleri, Allah'ın bu canlılara verdiği pek çok yetenekten sadece biridir.

Konuşan Kuşlar Üzerinde Yapılan Deneyler

Harvard Üniversitesinden Prof. Irene Pepperberg, gri Afrika papağanı (*psittacus erithacus*) üzerinde yaptığı çalışmalarla, Allah'ın konuşan kuşlara verdiği olağanüstü yeteneklerin bir kısmını açığa çıkarmıştır.

Irene Pepperberg ve arkadaşları bu çalışmalar sırasında Alex'e, anlamsız kelime ya da cümleleri tekrar tekrar yinelemek yerine, basit ama anlamlı konuşmalar yaptılar. Örneğin bir kişi "anahtar nerede?" diye soruyor ve diğeri de anahtarı kaldırarak "anahtar burada" diyordu. Birinci kişi, "anahtarın rengi ne?" diye sorduğunda diğer kişi rengini söylüyordu. Aynı çalışmayı farklı kategorilerde, şekil ve içerik açısından da tekrar ettiler. Bu çalışmaların ardından Alex kelimeleri yerli yerinde kullandığında istediği nesne ona veriliyor ve ona iyi bir kuş olduğu söyleniyordu. Bu eğitimle Alex, daha önce de belirttiğimiz gibi, 100 nesnenin isim, şekil, renk ve yapısı hakkındaki sorulara doğru cevap vermeyi öğrendi.[20] Alex, deney yapan kişilerin kendisine ne dediğini anlıyor ve onlarla anlamlı bir şekilde konuşuyordu. Bunu, konuşan iki kişiyi gözlemleyerek başarmıştı. Çoğu zaman yanı başında sistemli olarak birbirlerine soru soran iki kişiyi dinledi.

Allah'ın dilemesi ile bu hayvanlar, kendi beyin kapasitelerinden beklenmeyecek ölçüde üstün bir yetenek göstermekte ve insanları hayrete düşürecek davranışlar sergilemektedirler.

Bir süre sonra, "beni kaşıyın", "patlamış mısır istiyorum" gibi isteklerini dile getirmeye başladı. Eğer istediği yemekten farklı bir şey verilirse bunu reddediyor ve isteğini yineliyordu. Belirli yerlere götürülmeyi istiyordu. Örneğin, "beni iskemleye götürün" diyor, eğer yanlış yere götürülürse götüren kişinin kolundan inmiyor ve isteğini tekrar ediyordu.

Bir başka deneyde ise Alex'e, bir tepsi içinde 7 madde -örneğin mor anahtarlık, sarı odun, yeşil deri, mavi kağıt, turuncu mandal, gri kutu, kırmızı kamyon- gösterilip hangisi gri diye sorulduğunda, Alex yedi nesneye de dikkatlice bakıp "kutu" diye cevap veriyordu. Sonra tepsiye kırmızı üçgen kağıt ve mavi üçgen tahta konarak hangisi aynı diye sorulduğunda "şekil" diye cevap veriyordu.[21]

Papağanların ve diğer konuşan kuşların yetenekleri üzerine yapılan araştırma ve deneyler, Alex ile sınırlı değildir. Oldukça şaşırtıcı örneklerden biri de, Mavi Kuş adındaki küçük bir papağandır. Bu kuş, çalışmalara başlandıktan sonra birkaç hafta içinde kelimelerle anlamlı bir şekilde konuşmaya başlamıştır. Mavi Kuş, istediği şeyleri anlaşılır şekilde sorabilmeyi öğrenmişti. Ka-

fesinin ya da başka herhangi bir kapının açılmasını istediğinde "kapıyı açın", birinin yediği şeyi yemek istediğinde "biraz alabilir miyim?", duş almak için musluğun açılmasını istediğinde "duş al" gibi ifadeler kullanabiliyordu.[22]

Mavi Kuş'a kelimeler direkt olarak ya da şekillerle öğretilmemişti. Bunun yerine eğiticisi Sheryl C. Wilson, kuşa sanki anlıyormuş gibi kelimeleri yavaşça ve yerli yerinde söylemekteydi -örneğin kafesinin kapısını açtığında "kapıyı aç" demek gibi. Bu metodla kuş, kısa bir sürede şu kelimeleri söylenmesi gereken yerlerde söylemeye başladı:

"Nasılsın?", ?"Ne yapıyorsun?", "Nereye gidiyorsun", "Merhaba", "Günaydın", "İyi geceler" ve "Uykucu küçük kuş". Ayrıca sahibinin "Aşağı in", "Lütfen kafesine git", "Hayır" gibi isteklerini anlıyor ve onlara uyuyordu. Ve sahibi onu ne zaman çağırsa, ona doğru uçuyordu.[23]

Tüm bu bilgiler, bir kısım kuşların da insanlar gibi genel ya da soyut kavramlar kullanabildiğini, geçmiş bilgileri hafızalarında saklayıp hatırlayabildiklerini ortaya koymaktadır. İnsanların kullandıkları sesleri taklit etmeye anatomik yapıları müsait olan papağanlar gibi, diğer bazı kuşlar da insanlarla anlamlı şekilde konuşabilmektedirler. Kuşkusuz bunlar, Allah'ın yaratmasındaki ilim ve aklın birer göstergesi olarak bizi düşünmeye sevk etmektedir. Kuşları konuşma, taklit etme gibi çeşitli kabiliyetlerle yaratan Allah'tır. Allah'ın dilemesi ile bu hayvanlar, kendi beyin ka-

pasitelerinden beklenmeyecek ölçüde üstün bir yetenek göstermekte ve insanları hayrete düşürecek davranışlar sergilemektedirler. Doğada bulunan bu ve benzeri daha binlerce örnek, insanların Allah'ın gücünü ve kudretini bir kez daha görmelerine aracı olmakta; Allah'ı gereği gibi tanımayan pek çok insanın yaratılış gerçeğini düşünmesini sağlarken, iman edenlerin imanlarının daha da güçlenmesine vesile olmaktadır.

Allah, gökte ve yerde bulunan sayısız yaratılış delili üzerinde düşünmemizi emretmiştir. Ancak unutulmamalıdır ki, yalnızca vicdanının sesini dinleyen insanlar bu açık delilleri görebilecek ve Allah'ın izniyle bunların anlamını kavrayabileceklerdir:

Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz, onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiçbir çatlağı yok. Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydık? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik. (Bunlar,) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. (Kaf Suresi, 6-8)

PAPAĞAN VE MUHABBET KUŞLARININ KONUŞMALARINDAN ÖRNEKLER...

YARAMAZ, YARAMAZ ÇOCUK!

SENİN ADIN NE? BILL, BILL GATTER. BEN ŞIK BİR PAPAĞANIM. EVET.

HADİ, KONUŞ BENİMLE!

... BİR KÖPEK NE DER? HAV HAV. BİR KÖPEK NE DER? MİYAV.

O NEDİR? BİR FİNCAN ÇAY. O NEDİR?

SENİ GÖREBİLİYORUM. BOO!

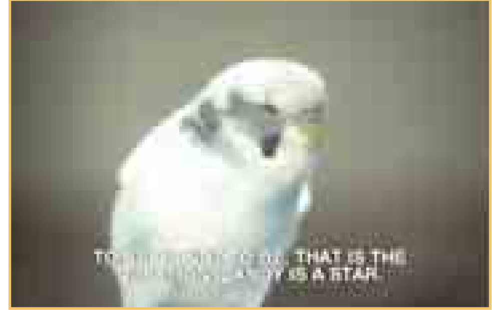
BAK NE YAPTIN.

KARA KOYUN. YÜNÜN VAR MI? EVET EFENDİM. BİR TANE SAHİP İÇİN. BİR TANE...

ELDEKİ BİR KUŞ, ÇALIDAKİ İKİ KUŞA BEDELDİR.

OLMAK YA DA OLMAMAK. İŞTE BÜTÜN MESELE BU. CANDY (ŞEKER) BİR YILDIZ.

MERHABA BAY DAVID ATTENBOROUGH. SİZ İYİ BİRİSİNİZ.

ÖYLEYSE SEVİMLİ ÇOCUK KİM?

Yukarıdaki kareler Nature yayınlarının "Parrots: Look Who's Talking" (Papağanlar: Bakın Kim Konuşuyor) adlı belgeselinden alınmıştır. Burada yer verdiğimiz ifadeler papağanların ve muhabbet kuşlarının öğrenebildikleri cümlelerden sadece birkaçıdır.

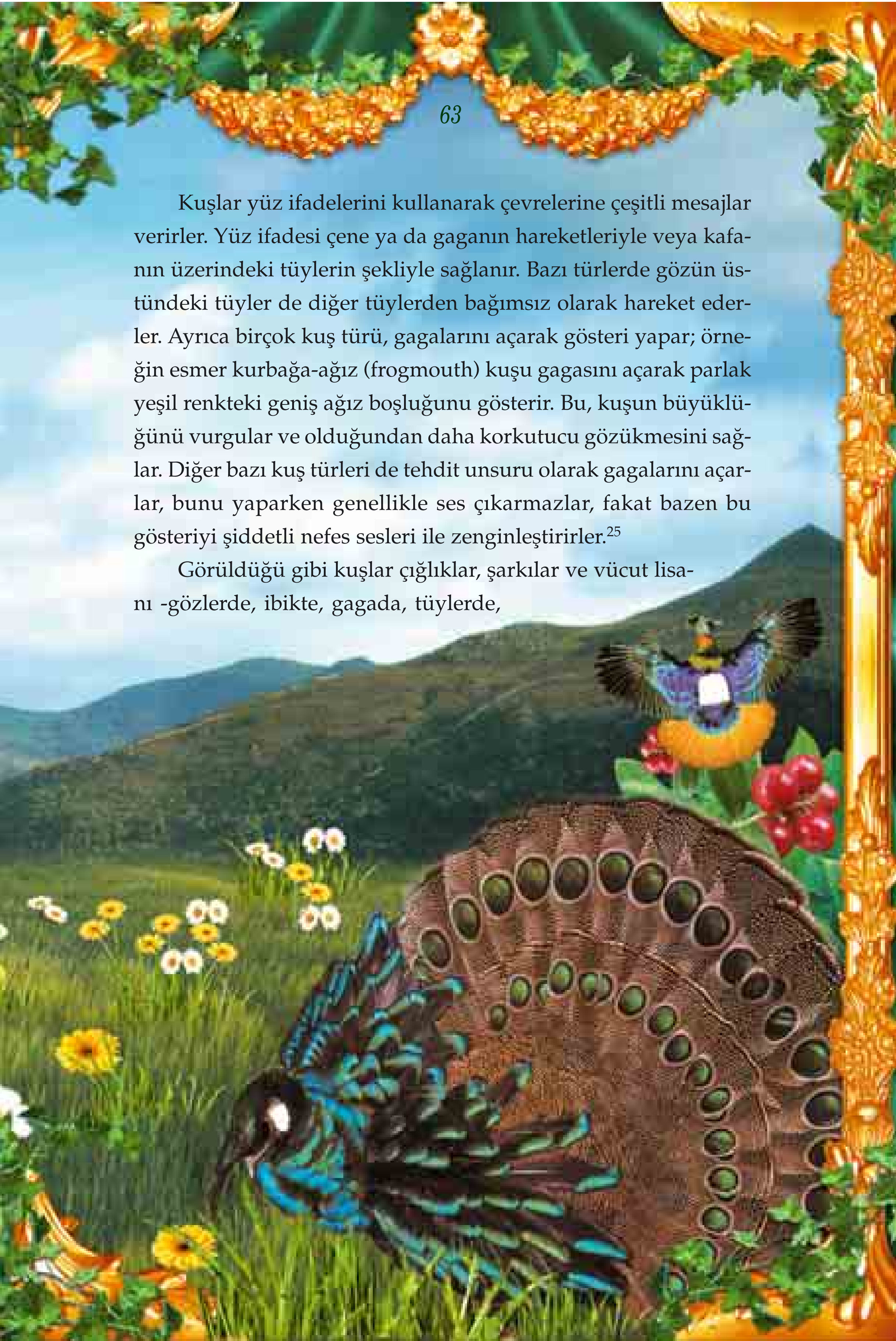

Kendinden (bir nimet
olarak) göklerde ve yerde olanların
tümüne sizin için boyun eğdirdi.
Şüphesiz bunda, düşünebilen bir
kavim için gerçekten
ayetler vardır.
(Casiye Suresi, 13)

Kuşlardaki İletişim ve Sinyalleşme

Kuşlar bakış, ağız hareketi, belirli tüylerin kaldırılması, boynu uzatma, çömelme, sıçrama, kanat çırpma gibi hareketlerle anlamlı bir iletişim gerçekleştirirler. Her kuş türü kendi vücut lisanına sahip olmasına rağmen, birçok tür belirli hareketleri aynı şekilde yorumlar. Örneğin çeşitli türler gagayı yukarı doğru kaldırmayı "uçacağım"; göğsü aşağı doğru hareket ettirmeyi "dikkatli ol" ya da "tehlike" olarak yorumlar. Bazı türler de, kuyruk tüylerini kaldırmayı "seni tehdit ediyorum"; tepelerindeki parlak renkleri göstermeyi genellikle "saldırmaya hazırım" diye algılarlar. Kuşlar, bakışlarındaki değişim ile hem hoşlanmama, küskünlük gibi negatif hisleri hem de zevk, neşe ve merak gibi olumlu hisleri bildirirler. [24]

Kuşlar yüz ifadelerini kullanarak çevrelerine çeşitli mesajlar verirler. Yüz ifadesi çene ya da gaganın hareketleriyle veya kafanın üzerindeki tüylerin şekliyle sağlanır. Bazı türlerde gözün üstündeki tüyler de diğer tüylerden bağımsız olarak hareket ederler. Ayrıca birçok kuş türü, gagalarını açarak gösteri yapar; örneğin esmer kurbağa-ağız (frogmouth) kuşu gagasını açarak parlak yeşil renkteki geniş ağız boşluğunu gösterir. Bu, kuşun büyüklüğünü vurgular ve olduğundan daha korkutucu gözükmesini sağlar. Diğer bazı kuş türleri de tehdit unsuru olarak gagalarını açarlar, bunu yaparken genellikle ses çıkarmazlar, fakat bazen bu gösteriyi şiddetli nefes sesleri ile zenginleştirirler.[25]

Görüldüğü gibi kuşlar çığlıklar, şarkılar ve vücut lisanı -gözlerde, ibikte, gagada, tüylerde,

kanatlardaki değişim- sayesinde iletişim kurarlar. Kuşlar, sürülerindeki diğer üyelerle, komşuları veya aile bireyleri ile iletişim kurmak için de çok çeşitli sesler çıkarırlar. Bu sesler, kısa basit çağrılardan şaşılacak derecede uzun ve kompleks şarkılara kadar değişiklik gösterir. Bazen kuşlar çeşitli araçlar (ağaçkakanlar) ya da özel tüyler (Amerikan ağaçkakanı) kullanarak sesler üretirler.

Dolayısıyla kuşlarda iletişim dediğimiz zaman bu ifade, belirli bir türün bireyleri arasındaki görme, duyma ve kokuya dayalı iletişimlerini de kapsamaktadır. Koku sistemi zayıf olan kuşlar, temel olarak ses ve görme ile iletişim kurarlar. Görüş koşulları zayıf olduğunda, örneğin gece ya da sık yapraklarla kaplı bölgelerde ses kullanmak avantajlıdır. Uzak mesafeler için ise sesli mesaj-

SESSİZLİK **İŞİTME VE ŞARKI SÖYLEME**

SADECE İŞİTME **SADECE ŞARKI SÖYLEME**

Yukarıdaki resimlerde, ötücü kuşlardan olan kanaryanın işitme ve şarkı söyleme sırasında beyninde aktif olan bölgeler gösterilmektedir.

lar en ideal haberleşme yöntemidir. Eğer koşullar uygunsa, kuşların şarkıları birkaç kilometrelik mesafeden duyulabilir.

Şarkıların yanı sıra gri Afrika papağanı Alex örneğinde gördüğümüz gibi, kuşların, insanlarla paylaştığı kavrama ve iletişim becerileri de vardır. Bazı durumlarda anaokul çağındaki çocuklar ile eşdeğer yetenekler sergiler, sosyal etkileşim yoluyla bazı söz dizilimlerini ve insan iletişimine ait unsurları öğrenirler. Bu papağanlar yalnız kaldıklarında ses oyunları yaparlar ve insanların bulundukları ortamlarda mevcut konuşma dizilimlerinden yenilerini üretmek için sesleri birleştirirler. Bu yetenekleri, bu canlılara veren, yerde ve gökteki herşeyi yaratan ve onları birbirinden üstün özelliklerle donatan Allah'tır. Dolayısıyla çevremizde gördüğümüz üstünlüklere ve güzelliklere olan övgülerimiz, övgüye layık olan Allah'a aittir.

Kuşların Çağrı Dili ve Şarkıları

Kuşlar, çıkarttıkları son derece güçlü ve yüksek frekanslı seslerle birbirlerine çağrıda bulunurlar. Yalnızca birkaç kuş türünün sesleri yoktur: Pelikanlar, leylekler ve bazı akbabalar. Kuşların kendi aralarında kullandıkları akustik yapıdaki sesler, bir çağrı dili oluşturur. Kuşların şarkıları ise, bundan daha uzun sayılabilecek, çoğu zaman melodiler içeren bir dizi notadan oluşur. Şarkılar genellikle kuşların kendi aralarında kur yapmalarıyla ilişkilidir.

Çağrılar, şarkılardan daha basittir ve her iki cins tarafından da kullanılır. Kuşların şarkıları çoğunlukla ilkbaharda duyulurken, çığlıkları ise yıl boyunca duyulur. Kuş çığlıkları büyük bir enerji harcanmadan basit bir mesajla çabuk iletişimi sağlar.[26] Bu çağrıların başlıca işlevleri şöyle sıralanabilir:

- Bir kuşun "tür"ünü tanımlamak
- Bir kuşun yerini belirlemek
- Bölge tespit edip burayı korumak
- Besin kaynağı olduğunu bildirmek
- Yavrulara ebeveynlerini tanıtmak
- Sürüyü birarada tutmak
- Düşmanın varlığı hakkında uyarmak
- Düşmanları korkutmak

- Cinsiyeti açıklamak
- Kur yapmak
- Yuvayla ilgili görevlerde -besleme ya da kuluçka gibi- sorumluluk değişimi yapmak
- Pratik yaparak şarkıyı mükemmelleştirmek

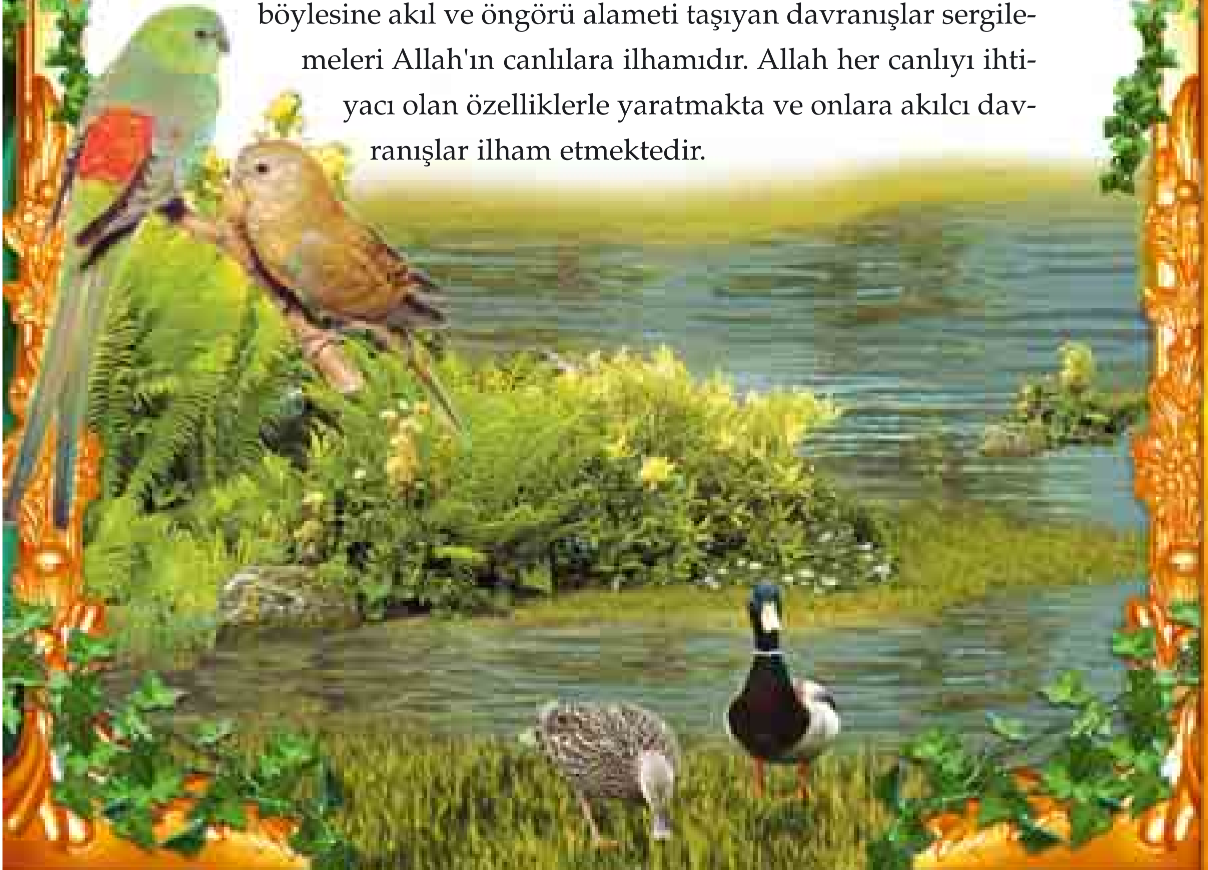
Kuşların şarkıları çoğu zaman gelişigüzel çıkarılan sesler değildir. Kuşların söylediği şarkılar belli bir anlam taşıyan, bir amaca yönelik söylenen melodilerdir ve olağanüstü çeşitliliğe sahiptir. Şarkılar, kuşların çağrı ve sinyal kullanarak seslenmelerinden çok daha kompleks bir olaydır. Genellikle erkekler tarafından gösteri yapmak, bölgeyi savunmak veya kur yapmak için kullanılır. Şarkıların sosyal bir fonksiyonu olduğu da düşünülmektedir. Çiftler yuva inşa ederlerken de şarkı yoluyla iletişim kurarlar. Ayrıca kafes kuşları üzerinde yapılan deneyler, ayrı kafeslerde bulunan kuşların şarkı söylemeyi öğrenmesini kolaylaştırdığını göstermiştir.[27]

Ötücü kuşlarda dişiler ve erkekler farklı beyin yapılarına sahiptir, özellikle de ses üretiminin söz konusu olduğu alanlarda. Birçok ötücü kuş arasında erkekler şarkı söylerken dişiler şarkı söylemezler. Kuş türlerinde erkekler eşle-

Sinek kuşlarının şarkıları ve bunları nasıl öğrendikleri araştırmacıları hayrete düşürmüştür. Her şarkı bireyin kendine özeldir. Sinek kuşları, doğuştan gelen bir özellik olarak değil, anne babalarından öğrenerek şarkı söylerler.
(http://www.abc.net.au/worldtoday/s162563.htm)

rini çağırmak ya da bir ağaç, direk veya kabloyu yerleşim alanı olarak belirlemek için bir "şarkı noktası" kullanırlar. Her kuş türü kendine ait karakteristik bir şarkı söyler, fakat bu şarkılar yaş, cinsiyet, coğrafi konum ve yılın belirli zamanlarına göre değişiklik gösterir. Örneğin çayırlarda yaşayan kuş türleri "uçuş şarkıları" kullanır. Yağmur ormanları gibi yoğun bitkilerin ya da kalın sazlık yataklarının olduğu bölgelerde yaşayan kuşlar ise, yüksek sese sahiptir, çünkü bitkiler görüntüyü kestiği kadar sesi de emerler. Bu yüzden kuşlar genellikle, yaşadıkları ortamın yapısına uygun olan şarkıları kullanırlar.

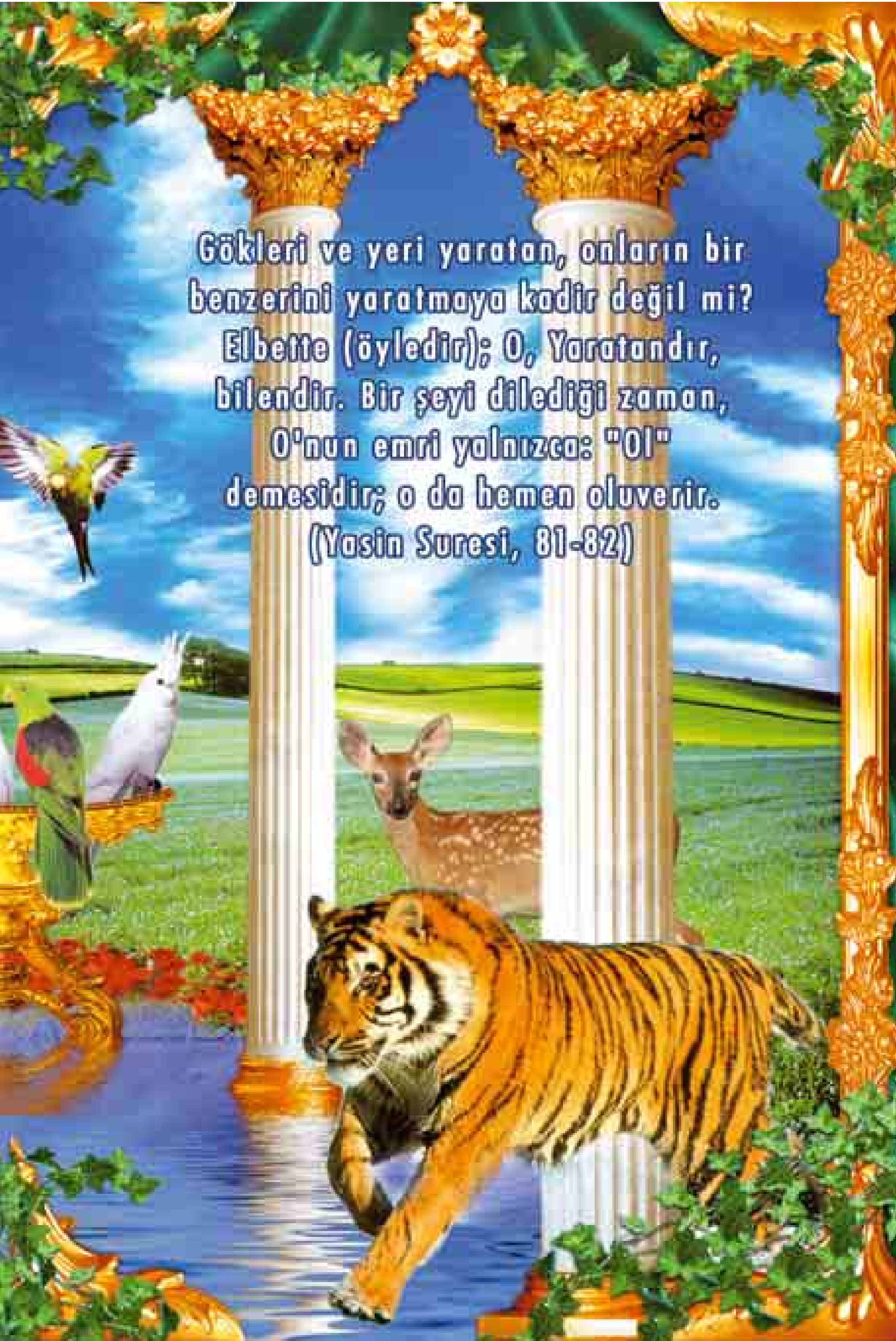
Görüldüğü gibi kuşlar bulundukları mekana ve amaçlarına en uygun olan yöntemi kullanmaktadırlar. Her kuşun hangi ortamda hangi şarkıyı söyleyeceğini bilmesi, söyleyeceği şarkının anlam ve amaç taşıması bir kuşun kendisinin hesaplayabileceği bir durum değildir. Akıl ve muhakemeden yoksun canlıların, böylesine akıl ve öngörü alameti taşıyan davranışlar sergilemeleri Allah'ın canlılara ilhamıdır. Allah her canlıyı ihtiyacı olan özelliklerle yaratmakta ve onlara akılcı davranışlar ilham etmektedir.

Uyarı seslenişinin yapıldığı yer kolay belirlenemez. Bir kaynağı duymak ve yerini belirlemek genellikle iki kulakla başarılır. Kuşlar da kulakları sayesinde, yoğunluk ve zaman farkı gibi mesajın önemli unsurlarını değerlendirir ve karşılaştırırlar. Böylece mesajın şifresini çözer ve gönderenin yerini belirlerler. Ses dalgasının bir kulağa ve sonra diğer kulağa ulaşması arasındaki zaman farkı, düşük frekanslarda daha etkili bir netice verir. Frekans yükseldikçe sesin dalga boyu düşer, dinleyicinin başının büyüklüğüne göre dalga boyları arasındaki farkı anlamak güçleşir. Bu yüzden de sesin kaynağının yerini belirlemek zorlaşır. Öte yandan dinleyicinin kulak aralığının mesafesine bağlı olarak, her bir kulağa sesin ulaşması arasındaki zaman farkını kullanarak, sesin kaynağını tespit etmenin imkansız olduğu bir ses frekansı da vardır. Eğer bir kuş bu frekansı, alarm olarak kullanmışsa kendisini de doğal olarak düşmanından korumuş olur. *(Lesley J. Rogers & Gisela Kaplan, Songs, Roars and Rituals, Communication In Birds, Mammals and Other Animals, USA, 2000, ss. 93-94)* Bu üstün yetenek Allah'ın kuşlarda tecelli ettirdiği yaratılış harikalarından biridir.

Gökleri ve yeri yaratan, onların bir
benzerini yaratmaya kadir değil mi?
Elbette (öyledir); O, Yaratandır,
bilendir. Bir şeyi dilediği zaman,
O'nun emri yalnızca: "Ol"
demesidir; o da hemen oluverir.
(Yasin Suresi, 81-82)

Bölüm
-3-
Ses Taklidi Yapan Kuşlar Evrimci İddiaları Geçersiz Kılmaktadır

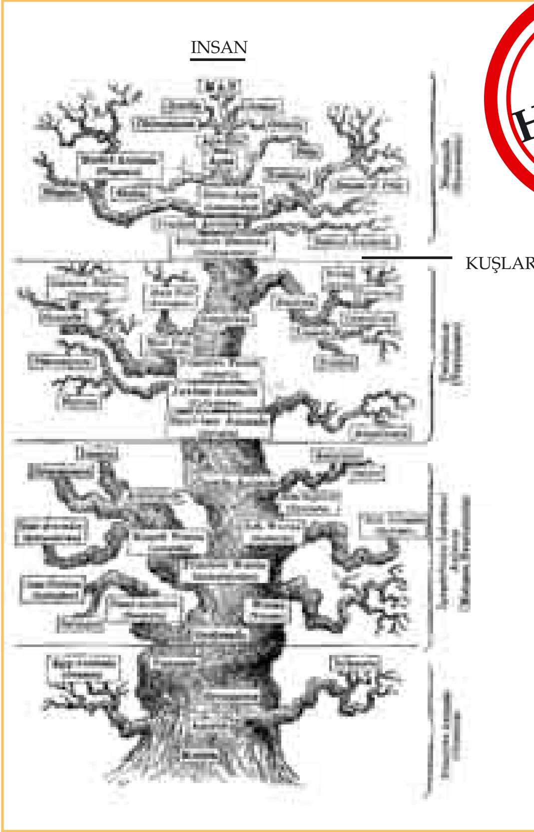

Evrim teorisinin, diğer tüm alanlarda olduğu gibi kuşların evrimi konusundaki iddiaları da çelişkilerle doludur. Evrim teorisinin savunucuları araştırma ve bulgularının sonuçlarına göre değil, birtakım varsayımlar ve ön kabuller doğrultusunda iddialarda bulunurlar. Evrim teorisinin mantıksızlıkları, çelişkileri pek çok kitabımızda bilimsel delilleriyle sunulmuş, iddialarının geçersizliği evrimcilerin kendi itiraflarıyla gözler önüne serilmiştir (Detaylı bilgi için bkz. *Hayatın Gerçek Kökeni*, *Evrim Aldatmacası*, *20 Soruda Evrim Teorisinin Çöküşü*, Harun Yahya). Dolayısıyla bu kitapta sadece kuşların, çeşitli fiziksel özellikleri ve ses taklidi yetenekleri ile evrim iddiaları aleyhinde nasıl bir delil oluşturdukları konusuna değineceğiz.

Ses Taklidi Yapmayı Öğrenen Kuşlar Hayali Evrim Ağacını Altüst Etmektedir

Darwin, türlerin çeşitliliğini açıklamak için hayali bir soy ağacı çizmiş, tüm canlıların ortak bir atadan geldiklerini ve birbirlerinden türeyerek çeşitlendiklerini öne sürmüştü. Ancak, evrim teorisinin belkemiği olduğu iddia edilen bu hayali hayat ağacı, gerek paleontoloji alanındaki gerekse molekü-

Darwin, türlerin çeşitliliğini açıklamak için hayali bir soy ağacı çizmiş, tüm canlıların ortak bir atadan geldiklerini ve birbirlerinden türeyerek çeşitlendiklerini öne sürmüştü. Ancak bugünkü bilimsel bulgular bu iddiaları yalanlamakta, canlıların ayrı birer tür olarak yaratıldıklarını göstermektedir.

ler düzeydeki bulgular sonucunda altüst olmuştur.

Bu hayali soy ağacını pek çok açıdan geçersiz kılan önemli örneklerden biri de taklit ve konuşma yeteneğine sahip kuşlardır.

1. Ses Taklidi Yapan Üç Kuş Grubu -Ötücü Kuşlar, Papağanlar ve Sinek Kuşları- Aralarında Bir Akrabalık Kurulamadığı Halde, Benzer Fiziksel ve Zihinsel Özelliklere Sahiptirler:

Evrimcilere göre yapısal ve zihinsel benzerlikler nedeniyle, ötücü kuşlar, papağanlar ve sinek kuşlarının ortak bir atadan gelmeleri gerekmektedir. Ancak bu kuş kategorileri evrimcilerin

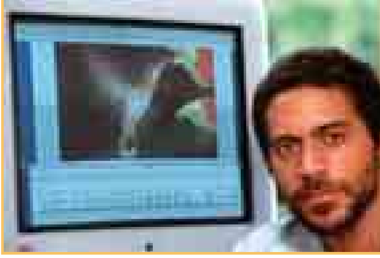
varsaydığı soy ağacına göre birbirinden çok farklı kollarda yer almaktadır ve aralarında herhangi bir akrabalık kurulamamaktadır. Üstelik böyle bir ortak ata ne fosil kayıtlarında bulunmuş, ne de bu kuş türlerine yakın diğer türlerde benzer bir özelliğe rastlanmıştır. Bu nedenle evrimciler, evrim ağacına göre birbirlerinden son derece uzak olan bu farklı kuş kategorilerinin nasıl olup da son derece kompleks bir özellik olan konuşma ve ses taklit etme yeteneğine sahip oldukları konusunda cevapsız kalmaktadırlar.

Yapılan araştırmalar ise, evrimcileri gittikçe çıkmaza sokmaktadır. Örneğin, 1990 yılında Anna sinek kuşu olarak bilinen (*Calypte anna*) bir kuş türü üzerinde yapılan deneylerde, erkeklerin birbirlerinin ötüşlerini taklit ettikleri tespit edilmişti. Bu durum, sinek kuşlarının şarkıları öğrenebildiğini gösteren bir delildi. Ses taklidi yapan kuşlar üzerinde yapılan çalışmalar sonucunda bilim adamları, şarkı söyleyen sinek kuşlarının beyinlerinin yedi ayrı bölgesinin aktif hale geldiği sonucuna vardılar. Bu, ötücü kuş-

Amerikalı ve Brezilyalı bilim adamlarının sinek kuşları üzerinde yaptıkları araştırmalar da, kuş şarkılarının evrimleştiği yönündeki asılsız iddiaları çürüten deliller arasındadır. Hayali evrim ağacına göre birbirlerinden evrimsel açıdan uzak olduğu söylenen sinek kuşları, papağanlar ve diğer ötücü kuşlar, şaşırtıcı derecede benzer beyin yapılarına sahiptirler. Bu durum, söz konusu kuşların ortak bir atanın torunları değil, ortak bir tasarımın eserleri olduğunu göstermektedir.

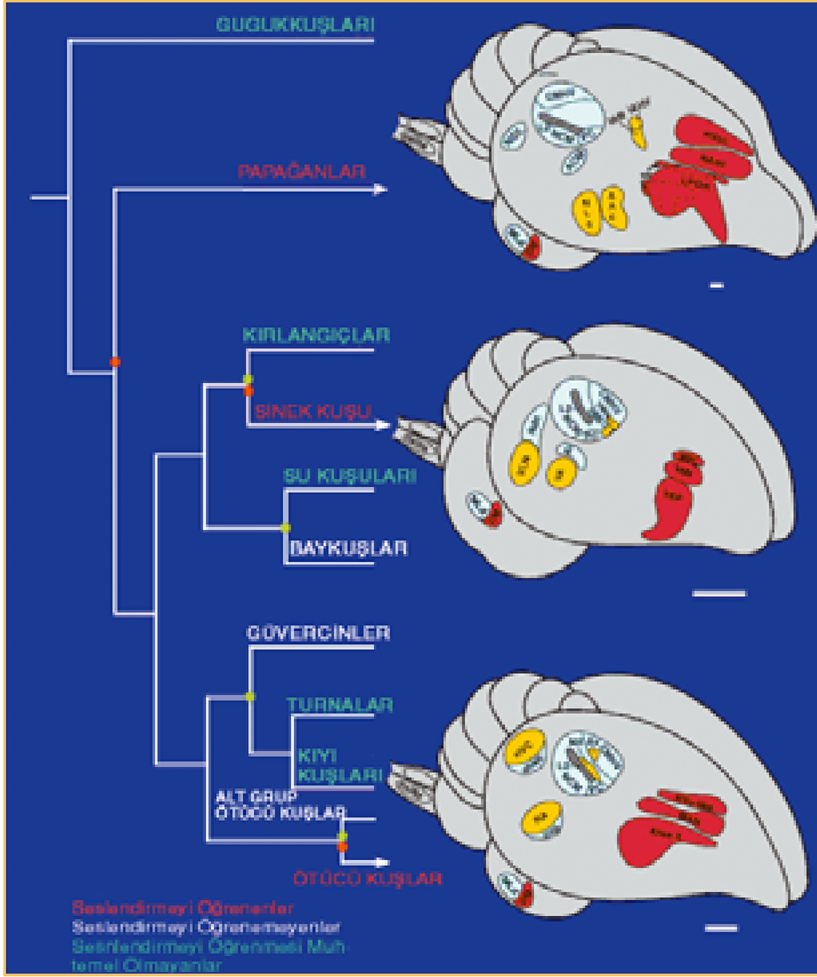
lar ve papağanlardaki yapıyla büyük benzerlik göstermekteydi.

Keşfedilen bu gerçek, canlılar arasındaki sözde evrimsel aşamalar açısından çok büyük sorunlar oluşturmuştur. Seslendirme yapabilen kuş cinslerinin ötüşleri, genetik olarak yerleşik, sonradan öğrenilmemiş sesleri içermektedir. Ancak bunların içinden yalnız üç kuş kategorisi –ötücü kuşlar, papağanlar ve sinek kuşları- yetişkinlerinden şarkı öğrenme ve bunları doğru bir şekilde tekrar etme yeteneğine sahiptir. Araştırmanın başyazarı Duke Üniversitesi Tıp Merkezi nörobiyologlarından Erich Jarvis'e göre bu tür sesli öğrenme şekli, insanların konuşmayı öğrenme sürecine çok benzemektedir. Bu araştırmanın şaşırtıcı olması, ses öğrenme (vocal learning) becerisine sahip kuşların, sözde evrimsel şemaya göre çok farklı uçlarda bulunmalarından kaynaklanmaktadır. Üstelik evrimciler tarafından bu kuşların sözde yakın akrabaları oldukları iddia edilen kuşların hiçbiri benzeri şarkıları öğrenememektedir.

Dr. Erich Jarvis, Duke Üniversitesi

Bu konu ile ilgili iki evrimci senaryo bulunmaktadır: Birincisi, tüm kuşların gerekli beyin yapılarına sahip olan ortak bir atalarının bulunduğu ve nasıl olduysa yalnız belirli kuş cinslerinin sesleri öğrenme yeteneğini geliştirdikleridir. Diğer cinslerin ise bunu başaramadıkları ve zaman içinde bu yeteneklerini kaybettikleri şeklindedir. Ancak pek çok evrimciye göre dahi, bu senaryo itibar edilecek türden değildir. Ünlü nörobiyolog Erich Jarvis'e göre, kuşlarda ve memelilerde bu özelliğin birden fazla kez kaybedilmesi ve kazanılması ileri derecede imkansız görünmektedir.[28] Jarvis, eğer bu tür gelişmemiş beyin yapıları varsa, bunla-

Sesleri taklit edebilme yeteneği gösteren üç kuş cinsi -papağanlar, sinek kuşları ve ötücü kuşlar- sözde evrimsel soy ağacına göre çok farklı kollarda bulunmaktadır ve aralarında hiçbir evrimsel bağ kurulamamaktadır. Görüldüğü gibi canlılar arasındaki benzerlikler evrime delil oluşturmaz. Bu çaba, bilim adına yapılan taraflı yorumlardan başka bir şey değildir.

rın neden sürüngenlerde ve dinozorlarda da olmadığını sormaktadır.[29]

Evrimcilerin öne sürdüğü ikinci senaryo ise, bu üç cinsin beyinlerindeki öğrenme yapılarının birbirlerinden bağımsız olarak evrimleştiğidir. Bilimsel hiçbir dayanağı olmayan bu iddia, kuş-

lardaki bu yeteneğin nasıl ortaya çıktığı, nesilden nesle nasıl aktarıldığı, bu yetenek için gerekli fizyolojik yapının nasıl oluştuğu gibi en temel soruları açıklayamamaktadır. Elbette evrimcilerin daha bir tanesi için öne sürebilecekleri tutarlı bir açıklama yokken, "üç kuş türünde ayrı ayrı evrimleşmiştir" demelerinin makul bir yanı yoktur. Çünkü evrimin açıklayamadığı bu olaylar zincirinin, tesadüflerin eseri olarak 3 ayrı canlıda 3 ayrı süreç içinde gerçekleşmesi, diğer bir deyişle kör ve şuursuz tesadüflerin 3 ayrı kez mucizevi bir başarı elde etmesi mümkün değildir.

Bilimin ortaya koyduğu gerçekler, evrimcilerin bu konudaki çaresizliklerini de gözler önüne sermektedir. Erich Jarvis, elde edilen bilimsel bulgular karşısında düştüğü durumu şöyle dile getirmektedir:

> ... kuşlar bizim modası geçmiş evrim kavramlarını ... tekrar düşünmemiz için bize meydan okuyor. Eğitimimiz boyunca bize bu kademeli evrim kavramı aşılandı... Bize omurgalıların solucan benzeri canlılardan gelip balığa, amfibiyenlere, sürüngenlere, kuşlara, memelilere ve diğerlerine evrimleştiği ve yaşayan omurgalıların bu vücut planı ve beyin kapasitesindeki aşamaları temsil ettiği söylendi. Ve memelilerin bir kez oluştuktan sonra bunların primatlara ve sonra hiyerarşinin sonunda bulunan insanlara evrimleştiği. Fakat **omurgalıların soy ağacında**

Erich Jarvis yaptığı araştırmalar sonucunda kademeli evrim kavramının geçersiz bir iddia olduğu sonucuna varmıştır.

birbirlerinden geri veya ileri oldukları yönündeki düşünce kesinlikle yanlıştır.[30]

Evrimcilerin bel bağladıkları soy ağacı, canlılar arasında kurulmak istenen zorlama bir bağdır. Canlılar arasındaki benzerlikler temel alınarak çizilen bu ağaç, gerçekte hiçbir bilimsel zemine dayanmamaktadır. Bunun kaçınılmaz bir sonucu olarak bu sözde evrimsel soy ağacı, çelişkilerle doludur. Bu çelişkilere bir örneği de ses taklidi yapan kuşlar oluşturmaktadır. Bu soy ağacına göre çok farklı kollarda olan üç canlı türü, son derece kompleks bir özelliğe sahiptir ve üçünde de beyinlerinin aynı yedi bölgesi seslendirmenin öğrenilmesinde etkili olmaktadır. Görüldüğü gibi canlılar arasındaki benzerlikler evrime delil oluşturmaz. Bu çaba, bilim adına yapılan taraflı yorumlardan başka bir şey değildir.

Yirmi üç kuş cinsinden şarkı öğrenme yeteneğine sahip olan üçünün (papağan, ötücü kuşlar ve sinek kuşu) evrimcilerin hayali akrabalık ilişkilerine göre birbirlerinden çok uzaklarda bulunmaları evrimci senaryoları çürütmektedir. Evrim teorisinin iddiasına göre, bu kuşların seslendirmeyi öğrenmek için gereken özelliklere, birbirlerinden bağımsız olarak tıpatıp aynı şekilde sahip olmuşlardır. Ancak, tesadüflerin böylesine kompleks yetenekleri, değil üç farklı kuş türüne değil, tek bir türe bile kazandırmış olduğunu düşünmek tamamen akıldışıdır.

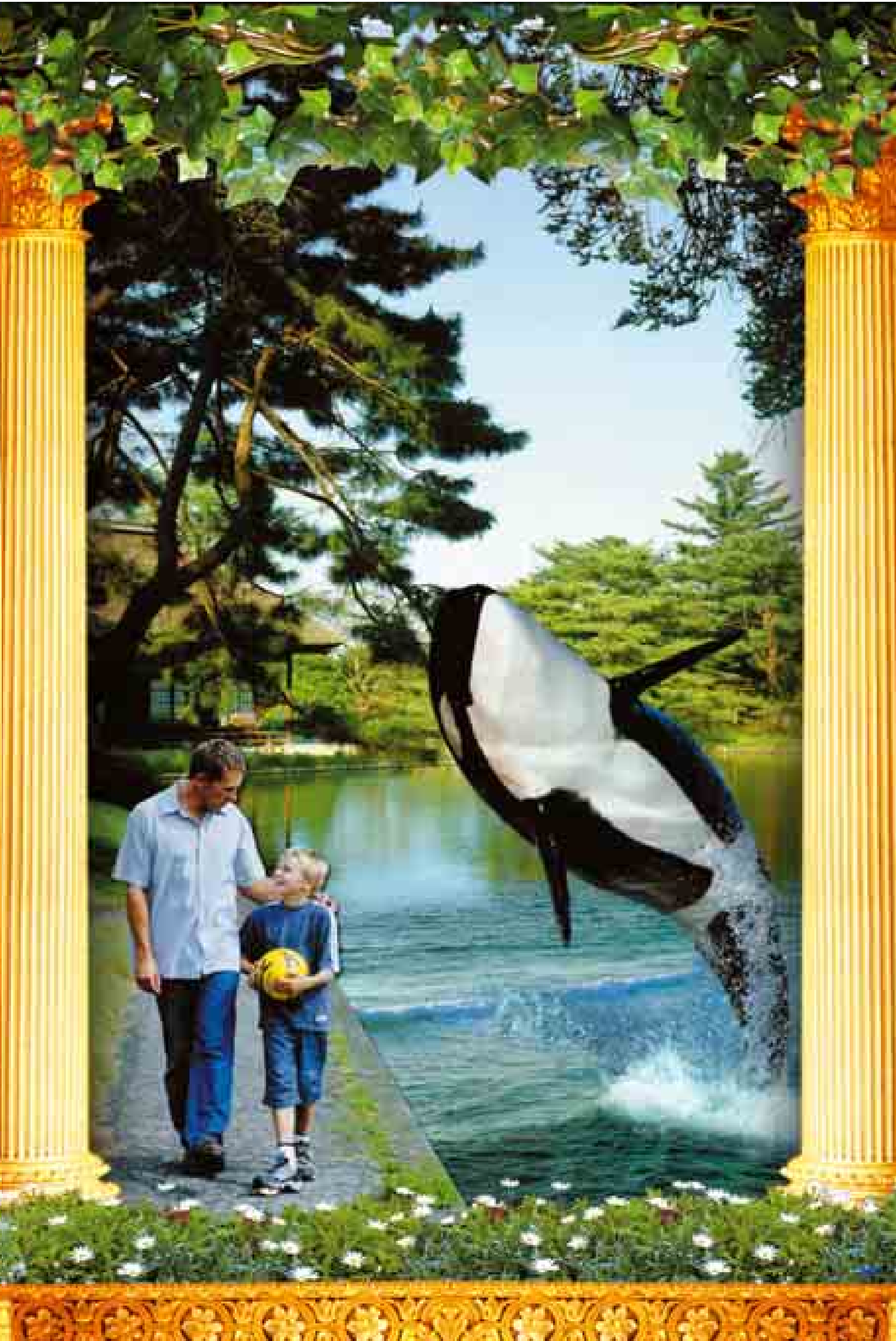

Onlar, üstlerinde dizi dizi kanat açıp
kapayarak uçan kuşları görmüyorlar mı?
Onları Rahman (olan Allah')tan başkası
(boşlukta) tutmuyor. Şüphesiz
O, herşeyi hakkıyla görendir.
(Mülk Suresi, 19)

İşte Rabbiniz olan Allah budur.
O'ndan başka İlah yoktur. Herşeyin
Yaratıcısı'dır, öyleyse O'na kulluk
edin. O, herşeyin üstünde
bir Vekil'dir.
(Enam Suresi, 102)

CANLILAR ARASINDAKİ BENZERLİKLER, ORTAK ATADAN GELDİKLERİNİ GÖSTERMEZ

Evrimciler iddialarına delil olarak sıklıkla canlılar arasındaki benzerlikleri kullanmaktadırlar. Örneğin bir insanın kolu, bir balinanın yüzgeci ve bir yarasanın kanadındaki kemikler aynı görevi görmektedirler. Evrimcilere göre bu, sözkonusu canlıların aynı kökenden geldiklerini ispat etmektedir. Ancak bu hatalı bir düşüncedir. Sözkonusu benzerlik tüm canlıların ortak bir plana göre dizayn edilmiş olduklarının delilidir. Bir Yaratıcı'nın tüm canlıları benzer bir plan çerçevesinde yaratmış olduğu, tüm canlıların ihtiyaçlarına göre biçimlendirilmiş olduğu doğada gözlemlediğimiz açık bir gerçektir. Nitekim bilimsel kanıtları incelediğimizde, bu açıklamanın, yani "ortak tasarım" açıklamasının doğru olduğu ortaya çıkmaktadır.

Eğer Canlıların Ortak Atadan Geldikleri İspatlanmak İsteniyorsa Bir Mekanizma Gösterilmelidir, Ancak Böyle Bir Mekanizma Yoktur

Canlıların ortak bir atadan geldikleri iddiası kanıtlanmak isteniyorsa buna delil olarak canlılar arasındaki benzerliklerin kullanılması yeterli değildir. Bu iddiayı kanıtlamak için bir mekanizmanın ortaya konulması daha doğru olacaktır. Oysa böyle bir mekanizma henüz ortaya konmuş değildir. Örneğin yarasaların ataları olan fare veya bir çeşit maymunun kolu hangi mekanizmalar çerçevesinde ve nasıl kanada dönüşmüştür? Ya da köpek benzeri bir hayvanın ayakları hangi mekanizmayla, nasıl olup da balina yüzgecine dönüşmüştür? Evrim teorisine göre bunu gerçekleştirmesi gereken iki mekanizma doğal seleksiyon ve mutasyondur. Ancak bu iki mekanizma, belirli bir evrim süreci içindeki ara aşamalar canlıya yarar sağlıyorsa anlam taşır. Oysa sözünü ettiğimiz organların eksik formları canlılara bir yarar sağlamaz, aksine onları sakat hale getirerek dezavantaj nedeni olurlar. Dolayısıyla canlıların kompleks organlarını oluşturabilecek, bu organlara karşılık gelen genetik bilgiyi üretecek bir doğa mekanizması yoktur.

Doğada Birçok Canlının Yapıları Birbirine Benzemektedir Ancak Bunların Ortak Atadan Geldikleri İddia Edilmemektedir

Doğada birçok canlının organları birbirine benzemekte, ancak evrimciler bunların ortak atadan geldiklerine dair herhangi bir iddiada bulunamamaktadırlar. Örneğin ahtapotların gözleri ve insanların gözleri birbirlerine çok benzemektedir, ancak bu organlar evrimcilere göre ortak kökenden gelen benzer yapılar (yani "homolog") değillerdir. Hem sineklerin, hem de kuşların kanatları vardır, ancak bunlar yine homolog olarak nitelendirilmemektedirler. Evrimcilerin büyük benzerlikler taşıyan bu canlılar

arasında evrimsel akrabalık iddia edememelerinin nedeni, fosil kayıtlarına ve morfolojiye göre çıkarılan evrim ağaçlarında bu canlıların birbirlerinden çok uzak düşmeleridir. Evrimciler bu nedenle bu organları "homolog" değil "analog" (yani aralarında ortak köken olmamasına rağmen benzer) yapılar olarak tanımlarlar. Ancak bazı benzer yapılar "analog" olabiliyorsa, neden hepsi böyle olmasın? Bu soruya karşı evrimcilerin getirebildikleri tutarlı bir cevap yoktur.

Bunu bir cevapla değil, hayali bir kavram öne sürerek geçiştirmeye çalışırlar. Kavramın ismi "paralel evrim"dir. Paralel evrim, birbirleriyle evrimsel ilişki içinde olmayan, ancak zaman içinde benzer özellikleri kazanmış olduğu iddia edilen canlılara ve organlara atfedilir. Örneğin ahtapotlar -omurgasız ve dolayısıyla evrimcilere göre ilkel canlılar olmalarına rağmen- gelişmiş bir memeli olan köpek kadar akıllıdırlar. Burada "zeka" faktörünün, birbirinden ayrı ayrı geliştiği iddia edilmekte ve bu hayali olgu evrimciler tarafın-

dan "paralel evrim" olarak nitelendirilmektedir. Oysa gerçekte ahtapotların evrime göre ilkel canlılar olmaları sebebiyle zeka düzeyleri çok düşük canlılar olmaları gerekmektedir. Bir diğer örnek ise uçmadır. Bazı memelilerin, sineklerin, kuşların ve soyu tükenmiş sürüngenlerin kanatları vardır; yani uçma en az 4 kere ayrı ayrı canlı kollarında evrimle ortaya çıkmıştır. Peki acaba neden bu canlı grupları ayrı ayrı evrim yollarından aynı sonuca ulaşmışlardır? Bu apayrı canlı gruplarının tesadüfi evrim süreci içinde aynı organ yapılarına ulaşmaları mümkün müdür? Neden tesadüfler her defasında aynı "ortak tasarım"ı izleyeceklerdir? Tüm bu sorular tesadüf açıklamasının saçma olduğunu ve canlılardaki ortak tasarımın, ancak ortak bir tasarımcının varlığıyla, yani Allah'ın yaratmasıyla açıklanabileceğini gösterir.

Moleküler Kanıtlar, Benzerliklerin Ortak Atayla Açıklanabileceği İddiasını Çürütmektedir

Evrim teorisinin canlılardaki benzer yapılar konusundaki iddialarını çürüten en önemli kanıtlar ise, moleküler biyolojiden gelmektedir.

Canlıların organlarını kodlayan genlerin yapısı çözülmeden önce, benzer organların ortak bir atadan geldiği iddiası evrimcilerce makul gösteriliyordu. Ancak genler hakkındaki bilgiler arttıkça, benzer organları kodlayan genler karşılaştırılmaya başlandı ve bu organların çoğu zaman çok farklı genler tarafından kontrol edildiği ortaya çıktı. Bu, ortak ata iddiasına öldürücü bir darbeydi.

Bu darbenin önemli bir örneği, karada yaşayan omurgalıların tamamında rastlanan "beş parmaklı" (*pentadactyl*) el yapısı hakkında ortaya çıkan gerçeklerdir.

Bir kurbağanın, kertenkelenin, sincabın ya da maymunun el

ve ayakları beş parmaklıdır. Hatta kuşların ve yarasaların kemik yapıları da bu temel tasarıma uygundur. Evrimciler ise tüm bu canlıların tek bir ortak atadan geldiğini iddia etmektedirler ve beş parmaklılık olgusunu da uzun zaman buna delil saymışlardır.

Oysa bugün evrimciler bile, aralarında hiçbir evrimsel ilişki kuramadıkları farklı canlı gruplarında beş parmaklılık özelliği olduğunu kabul etmektedirler. Örneğin evrimci biyolog M. Coates, 1991 ve 96 yıllarında yayınladığı iki ayrı bilimsel makaleyle, beş parmaklılık (*pentadactyl*) olgusunun, birbirinden bağımsız olarak iki ayrı kez ortaya çıktığını belirtmektedir. Coates'e göre, beş parmaklı yapı, hem anthracosaurlarda hem de amfibiyenlerde birbirinden bağımsız olarak ortaya çıkmıştır.[31] Bu bulgu, beş parmaklılık olgusunun "ortak ata" varsayımına delil oluşturamayacağının bir göstergesidir.

Bugün evrimciler bile, aralarında hiçbir evrimsel ilişki kuramadıkları farklı canlı gruplarında beş parmaklılık özelliği olduğunu kabul etmektedirler. Bir kurbağanın, kertenkelenin, sincabın ya da maymunun el ve ayakları beş parmaklıdır. Hatta kuşların ve yarasaların kemik yapıları da bu temel tasarıma uygundur. Görüldüğü gibi canlılar arasındaki benzerlikler evrime değil, ortak tasarımla yaratılışa delil oluşturmaktadır.

Beş parmaklılık homolojisi konusundaki evrimci iddiaya asıl darbe ise, başta belirttiğimiz gibi moleküler biyolojiden gelmiştir. Evrimci yayınlarda uzunca bir zaman savunulan "beş parmaklılık homolojisi" varsayımı, bu parmak yapısına sahip (*pentadactyl*) olan farklı canlılarda, **parmak yapılarının çok farklı genler tarafından kontrol edildiği** anlaşıldığında çökmüştür. Evrimci biyolog William Fix, bunu şöyle anlatır:

> Evrim konusunda homoloji fikrine sıkça başvuran eski ders kitaplarında, farklı hayvanların iskeletlerindeki ayakların yapısı üzerinde özellikle duruluyordu. Dolayısıyla bir insanın kolunda, bir kuşun kanatlarında ve bir yarasanın yüzgeçlerinde bulunan pentadactyl (beş parmaklı) yapı, bu canlıların ortak bir atadan geldiklerine delil sayılıyordu. **Eğer bu değişik yapılar, mutasyonlar ve doğal seleksiyon tarafından zaman zaman modifiye edilmiş aynı gen-kompleksi tarafından yönetiliyor olsalardı, bu teorinin de bir anlamı olacaktı. Ama ne yazık ki durum böyle değildir.** Homolog organların, farklı türlerde tamamen farklı genler tarafından yönetildiği artık bilinmektedir. Ortak bir atadan gelen benzer genler üzerine kurulmuş olan homoloji kavramı çökmüş durumdadır.[32]

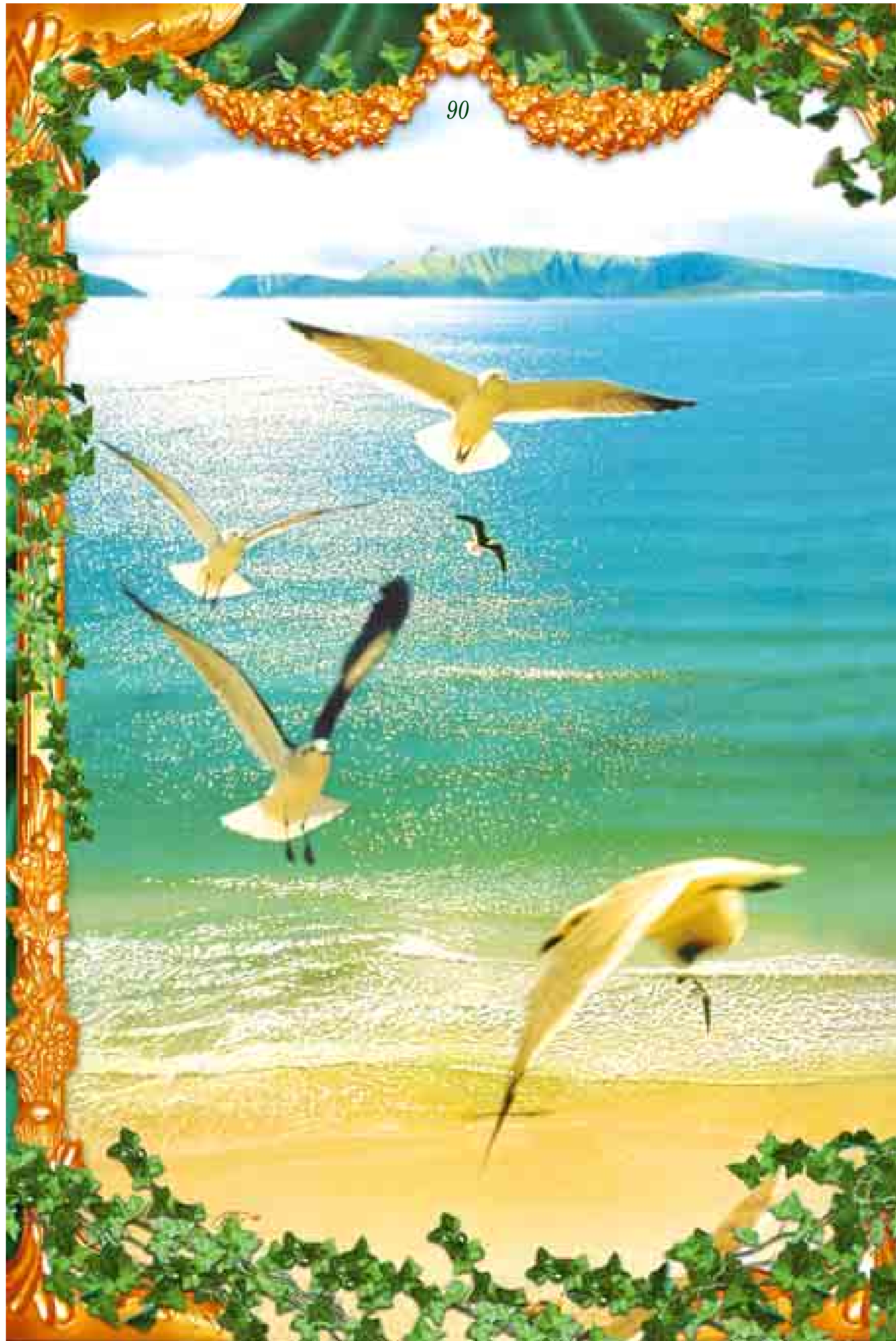
2. Sesleri Taklit Etmeyi Öğrenebilen Kuşlar, Beyin Yapılarını Belirleyen Genler Bakımından İnsana Benzerlik Göstermektedir:

Evrimciler genetik benzerliklerin evrimsel akrabalıktan kaynaklandığını öne sürerler. Ancak bu konu bir bütün olarak ele alındığında "biyokimyasal benzerlikler"in evrim teorisini desteklemek bir yana, evrim iddialarının belkemiğini oluşturan sözde evrim soy ağacını geçersiz kıldığı anlaşılmıştır. (Detaylı bilgi için bkz. *DNA'daki Yaratılış Mucizesi*, Harun Yahya)

Moleküler karşılaştırmaların evrim teorisi lehinde değil, aleyhinde sonuçlar verdiği, 1999 yılında *Science* dergisinde

yayınlanan "Is It Time to Uproot the Tree of Life?" (Hayat Ağacını Sökme Zamanı mı?) başlıklı bir makalede ifade edilmiştir. Elizabeth Pennisi imzalı makalede, Darwinist biyologların "evrim ağacını" aydınlatmak için yürüttükleri genetik analiz ve karşılaştırmaların tam aksi yönde sonuç verdiği belirtilmiş, "yeni verilerin evrimsel tabloyu kararttığı" ifade edilmiştir:

> Bir yıl önce, bir düzineden fazla mikroorganizmanın yeni dizinlenmiş genomlarını inceleyen biyologlar, bu bilgilerin yaşamın erken zamanlarının tarihi hakkındaki kabul edilmiş çizgileri destekleyeceğini ummuşlardı. Ama gördükleri şey onları şaşkına düşürdü. O an mevcut olan genomların karşılaştırılması, yaşamın büyük gruplarının nasıl ortaya çıktığına dair tabloyu aydınlatmamakla kalmadı, onu daha da karışık hale getirdi. Ve şimdi, elde bulunan 8 yeni mikrobial dizilimle birlikte, durum daha da kafa karıştırıcı bir hal aldı...
>
> Çoğu evrimci biyolog, yaşamın başlangıcını üç temel alemde bulabileceklerini düşünüyorlardı... Tam DNA dizilimleri, başka türlü genlerin karşılaştırılmasının yolunu açtığında, araştırmacılar basitçe bu ağaca daha fazla detay ekleyeceklerini umuyorlardı. Ama "hiçbir şey gerçekten bu kadar da uzak olamazdı" diyor Claire Fraser, Rockville Maryland'deki The Institute for Genomic Research'ün başkanı. Aksine, (genetik) karşılaştırmalar, hem RNA ağacıyla hem de birbirleriyle çelişki içinde

bulunan pek çok farklı hayat ağacı versiyonu ortaya çıkardı.[33]

Kısacası, canlılık moleküler düzeyde incelendikçe, evrim teorisinin homoloji varsayımları birer birer çökmektedir. Amerikalı moleküler biyolog Jonathan Wells, 2000 yılı basımı kitabında durumu şöyle özetler:

> Farklı moleküller üzerine kurulu olan ağaçlardaki uyumsuzluklar ve moleküler analizler sonucunda ortaya çıkan garip sonuçlar, şimdi moleküler filogeniyi bir krize sürüklemiş durumdadır.[34]

Son yıllarda kuşların genetik yapısı üzerine yapılan araştırmalar da, evrimcilerin genetik benzerlik iddiasını tersine çevirmektedir. Bunlardan biri, ünlü nörobiyolog Erich Jarvis ve çalışma arkadaşlarının bulgularıdır. Jarvis ve ekibi kuşların seslendirmeyi nasıl öğrendiklerini anlayabilmek için 30'dan fazla sinek kuşu türü bulunan Brezilya'da , 12 sinek kuşunun beyinlerini incelediler. Kuş, şarkı söylediğinde aktif hale gelen bir genin hareketini araştırırken, "zenk" adı verilen bir genin bu kuşların beyinlerinin yedi ayrı merkezinde aktif olduğu tespit edildi. Bu özelliğin sadece sinek kuşlarında değil, papağanlarda ve ötücü kuşlarda da bulunduğu ortaya çıktı.[35]

Bu bilgiler doğrultusunda bilim adamları, insan

ve kuş beyinleri arasında daha fazla kıyaslama yapmaya başladılar. Ancak insanlarla şempanzeler arasındaki genetik benzerlikleri evrime delil gibi sunmak isteyen evrimciler, kendileri için aleyhte delil oluşturan yönlerde çalışma yapılmasından rahatsızlık duydular. Çünkü şimdiye kadar bu konuda yapılan kıyaslamalar, maymunla insanın ortak atadan geldiği masalını desteklemek için yapılan taraflı yorumlardı. Kuş ve insanlar arasında genetik bir benzerlik kurulması, evrimcilerin bugüne kadar öne sürdükleri sözde delilleri bir kez daha geçersiz kılmaktaydı. Nitekim kendisi de bir evrimci olan Erich Jarvis, evrimcilerin bakış açısından kaynaklanan ve gerçekçi incelemelere engel teşkil eden bu dogmatik yaklaşımın, araştırmalarını yaparken kendisi için önemli bir zorluk oluşturduğunu şöyle ifade etmekteydi:

> İnsanlar ve ötücü kuşlar arasındaki asıl fark, memelilerin ve kuşların genel yapı benzerliği dışında, beynin insanlarda kuşlardan daha fazla bulunmasıdır. Kuşların beyinlerindeki sesleri taklit edebilme yapıları ve insan beynindeki dil yapıları arasındaki paralellik hipotezini açıklayabilmek için öncelikle bunların beyinlerinin o kadar farklı olduğunu iddia eden **yüz yıllık dogmayı aşabilmem gerekiyor.**[36]

Evrimcilerin bu rahatsızlığının sebebi, bir sinek kuşu ile insan arasında ortak olabilecek bir genin, homoloji kavramıyla çelişerek evrim aleyhinde delil oluşturmasıdır. Bu nedenle bu konudaki bir bilginin ortaya çıkması konusunda isteksiz davranmaktadırlar. Halbuki bu alanda yapılacak araştırmaların aydınlatıcı olacağından Jarvis şöyle söz etmektedir:

> Sinek kuşu kadar insanlardan uzak görünen bir canlı üzerinde yapılan bu tür genetik deneyler bizim

insan dilini anlamamıza yardımcı olabilir... Bu DNA parçacıklarında konuşan kuşların beyinlerinden alınan genlerin yüzde 70 ile 80'inde insanlar ve memeliler ile ortak benzerlik gösteren yönler olduğunu buluyoruz.[37]

Darwinistlerin evrim teorisiyle ilgili yaptıkları, işlerine yarayabileceğini düşündükleri bilgileri bazı medya organları desteğiyle evrim kanıtı gibi sunmaktan başka bir şey değildir. Her alanda olduğu gibi genetik benzerlikler konusunda da yanıltıcı bilgiler vermekte, kendi aleyhlerinde gördükleri bilgileri gündeme getirmemeye çalışmakta, kasıtlı yönlendirmeler yapmaktadırlar. Moleküler düzeyde yapılan araştırmalar tarafsız bir gözle değerlendirildiğinde ise ortaya çıkan gerçek çok açıktır: Hiçbir organizma bir diğerinin "atası" değildir, diğerinden daha "ilkel" ya da "gelişmiş" de değildir. Tüm canlıları Allah ayrı ayrı en eksiksiz şekilde, birbirinden kusursuz sistemlerle birlikte yaratmıştır.

Bu gerçeği Allah Kuran'da şöyle bildirmektedir:

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakim'dir. (Haşr Suresi, 24)

Doğrusu Biz dağlara boyun eğdirdik, akşam ve sabah kendisiyle birlikte (Allah'ı) tesbih ederlerdi. Ve toplanıp gelen kuşları da. Hepsi onunla (Allah'ı tesbih etmede uyum içinde) yönelip-dönmekte olanlar idi.

(Sad Suresi, 18-19)

3. Sesleri Taklit Etmeyi Öğrenen Kuşlar Maymunlardan Daha Üstün Bir Yetenek Sergilemektedirler:

Bilindiği gibi pek çok evrimci, şempanzelerin insanlarla olan sözde akrabalık bağlarına delil sunabilmek amacıyla, şempanzelerle insanlar arasındaki benzerlikleri tespit etmeye çalışırlar. Ancak şempanzelerin dil ve düşünme yetenekleri üzerinde yapılan araştırmalar, onların çok basit bir işaret dili kullandıklarını ortaya çıkarmıştır. Böylece evrimcilerin maymunları konuşmayı öğrenme açısından en elverişli hayvan olarak gösterme yönündeki çalışmaları ise hayal kırıklığı ile sonuçlanmıştır. Bu durum, şempanzeler ve insanlar arasında, evrimcilerin hayal ettiği gibi bir ilişki olmadığını bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Harcanan onca zaman ve emeğe karşın sonuçsuz kalan şempanzeleri konuşturma çabaları ne kadar hatalı bir yaklaşım içinde olduklarını da gösterse de, basında bu çalışmalar çarpıtılarak

Harcanan onca zaman ve emeğe karşın şempanzeleri konuşturma çabaları sonuçsuz kalmıştır. Papağanların yetenekleri ile kıyaslandığında şempanzelerin çıkardıkları sesler son derece basit kalmaktadır. Ancak yine de hiçbir gazetede insan ve papağanın evrimsel yönden akraba olduğu söylenmez. Bu durum evrimcilerin taraflı bir yorum içerisinde olduklarını gösteren örneklerden biridir.

sunulmaktadır. Bunun son örneklerinden biri *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinin 25 Ocak 2003 tarihli sayısında "Şempanze Konuşabiliyor mu?" başlıklı yazısı olmuştur. Bu yazıda BBC online sitesinde yayınlanan bir habere dayanılarak, "Kanzi" isimli bir şempanzeye konuşma öğretildiği ileri sürülüyordu. Ancak şempanzenin çıkardığı söylenen seslerin "konuşma" yeteneğiyle bir ilgisi bulunmamaktaydı.

Basında yer alan haberlerde "Kanzi" isimli bir şempanzeye konuşma öğretildiği ileri sürülüyordu. Ancak şempanzenin çıkardığı söylenen seslerin "konuşma" yeteneğiyle bir ilgisi bulunmadığı ortaya çıkmıştır.

Jared Taglialatela ve Sue Savage-Rumbaugh isimli evrimci araştırmacılar, Kanzi ismi verilen şempanzenin bazı davranışlar ve objeler için farklı sesler çıkardığını; "muz", "üzüm", "meyve suyu" ve "evet" anlamına gelen bu sesleri, farklı bağlamlarda kullanmasına rağmen "evet" kelimesini hiçbir koşulda değiştirmediğini iddia etmektedirler. Aynı araştırmacılar, şempanzenin bunu kendisinin öğrendiğini öne sürmektedirler.

Oysa şempanze konuşamamaktadır. İnsanların sahip olduğu "konuşma" yeteneği, belli sesleri çıkarmaktan ibaret değildir; kavramların isimlendirilmesi, gramer kurallarına uygun cümleler kurulması gibi hiçbir hayvan tarafından başarılamayan ve kaynağı da dil bilimciler tarafından açıklanamayan olağanüstü özellikleri içerir. Kanzi'nin tekrarlı kullandığı kelimelerin ise bir "konuş-

ma" olarak alınamayacağı açıktır. Nitekim aynı haberde eleştirmenlerin, seslerin dil olarak tanımlanması için belli bir sözdiziminin bulunması gerektiğini söylediği belirtilmektedir.

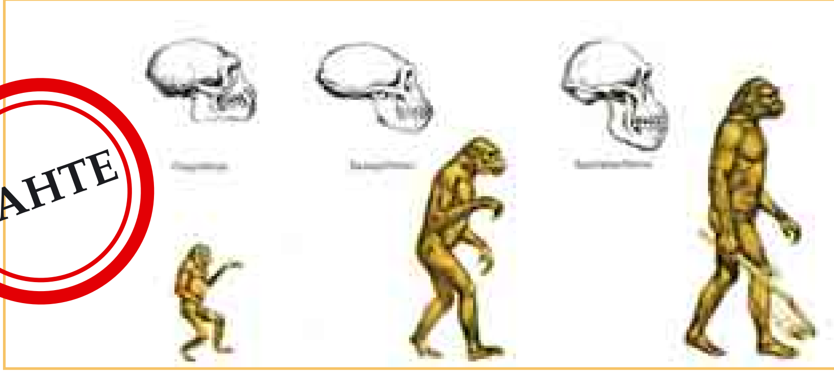
Bu noktada evrim teorisi adına bir çelişki de ortaya çıkmaktadır; çünkü ses çıkarma ve taklit etme açısından papağanların en az Kanzi kadar yetenekli olduğu kesin bir gerçektir. Hatta papağanların yetenekleri ile kıyaslandığında şempanzelerin çıkardıkları sesler son derece basit kalmaktadır. Ancak yine de hiçbir gazetede insan ve papağanın evrimsel akraba olduğu yönünde bir habere rastlanmaz.

Bu konuda uzun yıllar çalışmış bilim adamlarının objektif yorumları, Kanzi örneğinde görülen iddiaların birer hayalden ibaret olduğunu ortaya koymaktadır. Ünlü dil bilimci Philip Lieberman, şempanzelere dil öğretme deneylerinin mahkum olduğu başarısızlığı şöyle vurgulamaktadır:

> 17. yüzyıldan bu yana, hayvan eğitimcileri ve araştırmacılar şempanzelere konuşma öğretmeye çalışmalarına rağmen, bunu becerebilmiş hiçbir şempanze olmamıştır. Gerçekte, bir şempanzenin ses oluşturma anatomisi temel olarak bizimkinden farklıdır. Şempanzeler, beyinlerinin gerekli dil manevralarını planlayıp başarabildiğini farz etsek bile, yine de insan konuşmasının boğuk bir benzerini üretecektirler. Bunu yapabilmek için ise bizim beyinimize sahip olmaları gerekir.[38]

Görüldüğü gibi bir kısım kuşların sesleri taklit edebilme yeteneği, evrimcilerin önemli id-

Evrimcilere göre, sözde evrimsel soy ağacında şempanzeler insanın hemen arkasında yer almalıdır. Ancak insanla fiziksel olarak hiçbir benzerlik taşımayan bir papağanın konuşma gibi yüksek zeka gerektiren benzer bir yeteneğe sahip olması, hiçbir evrimsel kalıba uymamaktadır.

dialarından biri olan, "evrimsel soy ağacı" iddiasını bir başka açıdan daha anlamsız kılmaktadır. Çünkü insanla fiziksel olarak hiçbir benzerlik taşımayan bir papağanın konuşma gibi yüksek zeka gerektiren bir yeteneğe sahip olması, hiçbir evrimsel kalıba uymamaktadır. Evrimcilere göre, sözde evrimsel soy ağacında şempanzeler insanın hemen arkasında yer almalıdırlar. Ancak Allah'ın yarattığı canlılardan biri olan konuşan kuşlar, gösterdikleri yüksek şuurla ve sesleri taklit yeteneği ile evrimcilerin bu iddialarını geçersiz kılmaktadırlar.

Evrim teorisinin savunucuları ise konuşan kuşların, teorileri açısından açıklanması son derece zor bir konu olduğunun farkındadırlar. Evrimciler için bu konunun sıkıntı oluşturan bir başka yönü de kuş zekasının kökeni ile ilgilidir: Kuşlar, eğer evrimin öne sürdüğü gibi primatlardan daha az gelişmişlerse, çok küçük beyne sahip olmalarına rağmen, hayali evrim ağacında kendilerinden daha ileri oldukları öne sürülen primatların sahip olmadığı bu özelliği birdenbire nasıl kazanmışlardır? Örneğin bir karga

türü olan "Mynah" kuşları da insan konuşmasını taklit edebilmektedirler. Fakat primatlar bunu yapamazlar. Evrimciler bu konuya açıklama getirmeye çalışırken, primatların konuşmaları taklit etme yeteneklerinin olmayışını, gırtlak yapılarındaki farklılığa bağlarlar. Ancak bu hiçbir şekilde yeterli bir açıklama değildir. Kuşların da gırtlak yapıları insana kesinlikle benzemez, ancak Allah'ın onlara verdiği yetenek sayesinde, insan konuşmalarını rahatlıkla taklit edebilirler. Evrimcilerin bu iddiasının geçersizliğini Cambridge Üniversitesi zoologlarından ve alanında tanınmış bir otorite olan W. H. Thorpe şu şekilde ifade etmektedir:

Syrinx (kuş gırtlağı)

Larynx (insan gırtlağı)

> Burada söylenebilecek tek şey, insan konuşmasını taklit etme konusunda kuşların seslendirme organlarının çok açık bir biçimde şempanze ya da gorilden daha az uygun olduğudur. Bence ... eğer bir kuş gırtlağını (syrinx) şimdiye dek onu ilk defa gören bir gırtlak uzmanına gösterseniz ve ona **"Böyle bir gırtlağa sahip canlı nasıl konuşabilir?" diye sorsanız, buna: "Kesinlikle imkansız" diye yanıt verecektir.** [39]

Görüldüğü gibi Allah'ın bir kısım kuşlara verdiği bu yetenek, evrimci açıklamaları geçersiz kılan önemli örneklerdendir. Gırtlak yapıları ne kadar farklı olursa olsun, Allah, bu kuşları konuşmaya elverişli şekilde yaratmıştır ve söz konusu kuşlar insanları hayrete düşürecek şekilde net konuşabilmektedirler. Unutmamak gerekir ki, Rabbimiz, benzersiz yaratan ve dilediğine **"nutku verip konuşturan"**dır. (Fussilet Suresi, 21)

Harun Yahya

Yaratan, hiç yaratmayan gibi midir?
Artık öğüt alıp-düşünmez misiniz? Eğer
Allah'ın nimetini saymaya kalkışacak
olursanız, onu bir genelleme
yaparak bile sayamazsınız...
(Nahl Suresi, 17-18)

4. Sesleri Taklit Etmeyi Öğrenen Kuşlar Maymunlardan Daha İleri Bir Zeka Sergilemektedirler:

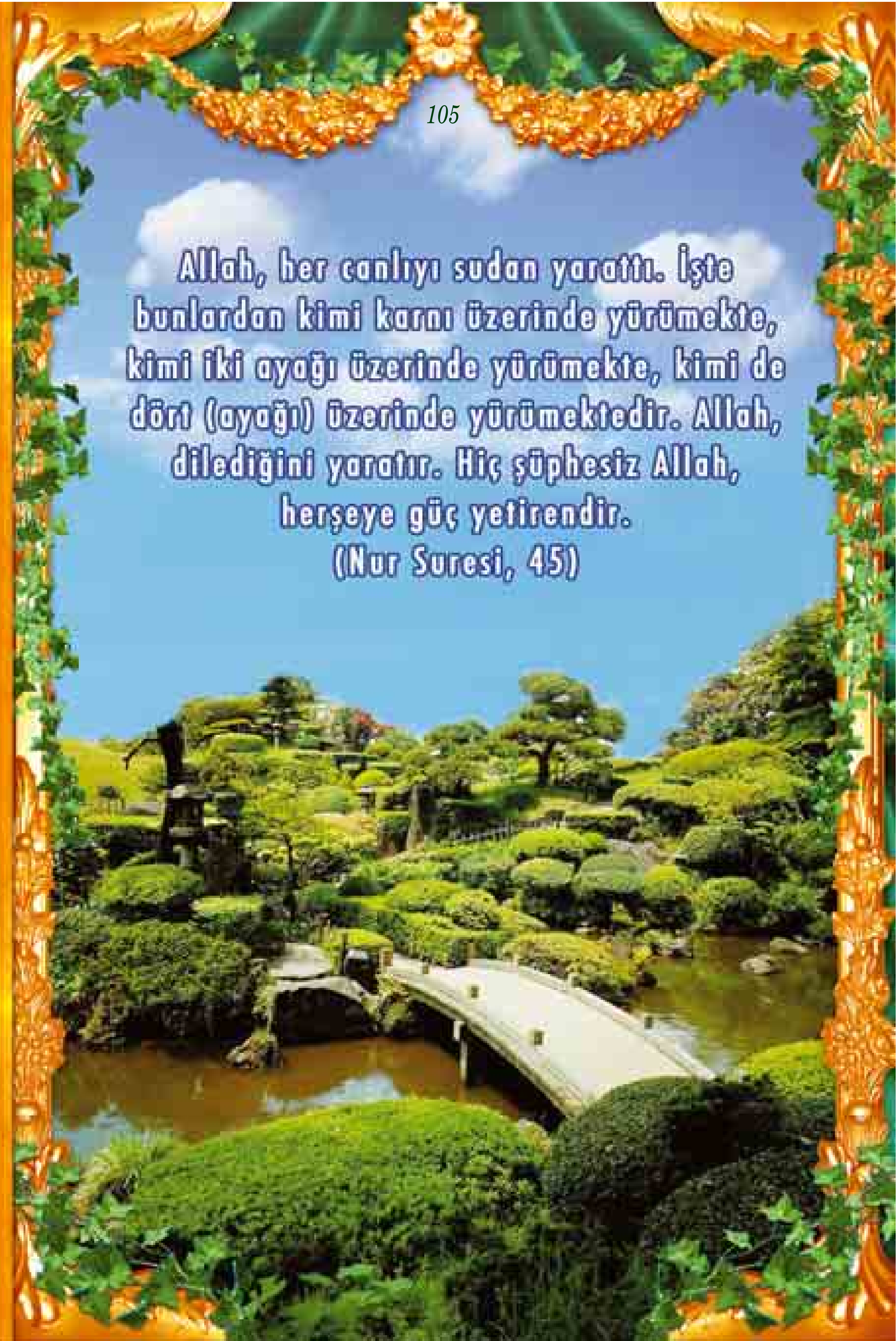
Daha evvel de belirttiğimiz gibi, evrimciler kurdukları senaryoyu maymunlarla insanların ortak atadan geldikleri şeklinde belirlemişlerdir. Ancak hiçbir bilimsel delile dayanmayan bu önkabul çelişkilerle doludur ve sözde evrim soy ağacını bir başka açıdan daha geçersiz kılmaktadır. Evrimciler, insanın en yakın akrabasının şempanzeler olduğu varsayımıyla yola çıktıkları için, şempanzelerle insan arasında davranış açısından da benzerlikler kurmaya çalışırlar. Böylelikle zeka açısından insana en yakın canlının şempanze olduğu izlenimini vermeye çalışırlar. Oysa şempanzenin insandan sonra en zeki canlı olduğu görüşünü çürüten birçok canlı vardır.

Bunun bir örneği "Alex" adında gri Afrika papağanının yetiştiricisi olan profesör Irene Pepperberg'in tespitleridir. Cisimlerle oynamanın ve konuşmanın uzun zamanlar sadece insanlara has özellikler olduğu düşünülmüştür. Pepperberg'in bu konudaki gözlemleri şöyledir:

> ... çocuklar kelimeleri 22 aylıkken birleştirmeye başlıyorlar... Bu nedenle sadece "kurabiye" ve "süt" kelimelerini tanımakla kalmıyorlar, aynı zamanda "süt istiyorum" ya da "daha fazla kurabiye" diyebiliyorlar... Ayrıca bu birleştirme davranışını oyuncaklarıyla fiziksel birleştirmeler yaparken de kullanma eğilimindeler. Böylece, bardakları dizildikleri boyutlara göre almaya başlıyorlar ve bunun gibi diğer örnekler de var.[40]

Olaylarla sesler arasında bağlantı kurma yeteneğinin papağanlarda da görülmesi Pepperberg'in Amerika Bilim Geliştirme Derneğindeki bir toplantıda şu sözleri sarf etmesine sebep olmuştur:

> Sesli ve fiziksel birleştirme davranışlarının aynı anda ortaya çık-

Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir.
(Nur Suresi, 45)

ması primatların beyinlerindeki bölgelerden türeyen yalnız primatlara has bir özellik olarak düşünülürdü. Bu özelliği primatlardan çok uzak olan hayvanlarda bulmak heyecan verici.[41]

Görüldüğü gibi, evrimcilerin yalnızca primatlara has olduğunu ileri sürdükleri bir özelliğin, hayali evrim soy ağacında apayrı bir kolda olan papağanlarda da bulunması, evrim açısından büyük bir çıkmazdır. Papağanların ve diğer bazı kuş cinslerinin böylesine kompleks bir beyin kapasitesine sahip olması tüm evrimsel şemaları geçersiz kılmaktadır. Ne evrimcilerin öne sürdüğü gibi küçükten büyüğe doğru gelişen beyin kapasiteleri mevcuttur ne de primatlar insanların atasıdır.

Üstelik doğada akılcı davranışlar gösteren birçok tür vardır. Örneğin kunduzlar akıntıya karşı hidrodinamik açıdan ideal ölçülere sahip barajlar oluşturarak yuvalar yapabilmekte, termitler özel havalandırma kanallarına sahip dev yuvalar inşa edebilmekte, balarıları geometri ve matematik bilgisine dayalı petekler inşa edebilmektedirler. Böyle kompleks davranışlar gerçekleştirmelerine rağmen tüm bu canlılar küçücük beyinlere sahiptirler. Bu mucizevi davranışlara son bir örneği, Oxford Üniversitesi laboratuvarında incelenen Betty isimli bir karganın yaptıkları oluşturmaktadır.

Betty hiçbir yönlendirme olmaksızın bir metal çubuğu bir amaca hizmet edecek şekilde bükerek bir alet haline getirmiştir. Karga derin bir kabın dibinde bulunan yiyeceğe gagasıyla erişemeyince laboratuvarda kendi bulduğu bir metal çubuğun ucunu büküp kanca haline getirmiştir. Daha sonra metal çubuğu kullanarak yiyeceği kolayca dışarı çıkarmıştır. Burada bilim adamlarını hayrete düşüren önemli bir nokta vardır. Betty, daha önce hiç karşılaşmadığı bir malzemenin boyu ve esnekliğiyle işe yarar olduğunu anlayabilmiştir. Esnek malzemeyi tam da amaca uygun şekilde bükmeyi başarmıştır. Betty'nin bu başarısının tesadüf olup olmadığını gör-

Oxford Üniversitesi laboratuvarında incelenen Betty isimli bir karga, hiçbir yönlendirme olmaksızın bir metal çubuğu bir amaca hizmet edecek şekilde bükerek bir alet haline getirmiştir. Karga derin bir kabın dibinde bulunan yiyeceğe gagasıyla erişemeyince bir metal çubuğun ucunu büküp kanca haline getirmiştir. Betty, daha önce hiç karşılaşmadığı bir malzemenin boyu ve esnekliğiyle işe yarar olduğunu anlayabilmiştir. Esnek malzemeyi tam da amaca uygun şekilde bükmeyi başarmıştır. Bilim adamları küçücük beynine rağmen Betty'nin şempanzelerden daha ileri bir zeka seviyesi ortaya koyduğunu belirtmişlerdir.

http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/2178920.stm

mek isteyen bilim adamları kargayı test ettiklerinde 10 deneme- den 9'unda aynı başarıyı görmüşlerdir.

Bilim adamları küçücük beynine rağmen Betty'nin şempan- zelerden daha ileri bir zeka seviyesi ortaya koyduğunu belirtmiş- lerdir. Darwinist ön yargılarını koruyan BBC, konuyla ilgili ola- rak "*Betty en yakın akrabalarımızı utandırdı"* yorumunu yapmıştır. Bir başka deyişle Betty, evrimcilerin zekanın kökeniyle ilgili ka- bullerini altüst etmiştir. Betty'yi araştıran Oxford'lu bilim adamı Alex Kacelnik şu yorumu yapmıştır:

> Hayvanlar arasında en zeki olanların primatlar olduklarını dü- şünüyoruz, çünkü bize en yakın türü onlar oluşturuyor. Ancak bu hayvan (Betty) görmüş olduğumuz herhangi bir primattan daha zeki.[42]

Betty, "zeki" davranışlarda bulunabilen pek çok kuştan sade- ce biridir. Bu konuda bilim dünyasında yapılan daha çok sayıda çalışma vardır. Şu açık bir gerçektir ki, şempanzelerin zekasından söz eden ve sonra da bunu insanla şempanzeler arasında bir akra- balık olduğu iddiasına dayanak gibi gösteren her yorum yanlıştır.

Hayvanların davranışlarının kaynağı ne olursa olsun evrim iddiaları bu özellikler karşısında çaresiz kalmaktadır. Pek çok ku- şun davranışları genetik yapılarında doğuştan belirlenmiştir. Fa- kat böyle bir durumda bu davranışları kuşların genlerine kimin kodladığı sorusu akla gelmektedir. Evrimcilerin bu davranışlara içgüdü demeleri bu soruyu yine yanıtsız bırakmaktadır. Çünkü bu davranışlar kuşlara Allah'ın ilhamıdır ve içgüdü gibi ne oldu- ğu belirsiz kavramlarla açıklanamaz. Birkaç kuş türünde görülen sonradan öğrenmeye dayalı davranışlar ise, evrimcilerin içgüdü deyip geçemedikleri bir başka açmazdır. Papağanlar gibi konuş- mayı öğrenebilen kuşlarda gözlemlenen şaşırtıcı derecedeki bi- linçli davranışlar da, Allah'ın onlara ilhamıdır.

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O, herşeyi yaratmıştır. O, herşeyi bilendir. (Enam Suresi, 101)

KAFATASI ÖLÇÜLERİNE GÖRE CANLILAR ARASINDA EVRİMSEL BİR BAĞ KURMAYA ÇALIŞAN EVRİMCİLER, BİR KEZ DAHA YANILDIKLARINI GÖRMÜŞLERDİR:

Bir kısım evrimciler, insanlarla maymunların ortak bir atadan geldiğini göstermek için beyin ölçülerini öne sürerler. İnsanlarda şempanzelere göre daha büyük beyin olmasını, daha zeki olmalarına bağlarlar ve zaman içerisinde beyin ölçüsünün evrimsel bir gelişim gösterdiğini ileri sürerler. Evrimcilerin bu iddiası, yani "beyin geliştikçe bilgi işleme kapasitesi ve hafıza depolaması da artmıştır" iddiası aslında birçok açıdan

Şempanzelerle insanlar arasında sözde evrimsel bir bağ kurmak isteyen evrimciler kafataslarının büyüklüğünü bir ölçü olarak alırlar. Ancak evrimcilerin "beyin geliştikçe bilgi işleme kapasitesi ve hafıza depolaması da artmıştır" iddiası pek çok açıdan geçersizdir. Çünkü kuşların beyni insan beyni ile kıyaslandığında oldukça küçük olmasına rağmen, son derece kompleks işlemler gerçekleştirebilmektedir.

geçersizdir. Ancak sadece sesleri taklit eden kuşlar üzerinde yapılan incelemeler bile bu iddianın geçersizliğini ortaya koymaktadır. Örneğin kuşların beyni insan beyni ile kıyaslandığında son derece küçüktür. Ortalama 85 gram ağırlığında olan kuşların, beyin ağırlıkları 0.73-2.7 gram arasında değişir. Kuş beyni, memelilerin beyninden farklıdır, çünkü beyin korteksinde yer alan karmaşık kıvrımlar kuşlarda yoktur ve korteks memelilere kıyasla daha küçüktür. Ancak bazı kuşlar konuşma, ses taklidi, şarkı öğrenme, kavrama, görsel hafıza gibi son derece kompleks işlemleri gerçekleştirebilmektedirler. Dolayısıyla canlılarda, evrim teorisini destekleyecek doğrultuda, basitten komplekse giden bir beyin gelişimi söz konusu değildir.

*** http://www.earthlife.net/birds/nerves.html**

O, Allah'tır, Kendisi'nden
başka İlah yoktur. İlkte de,
sonda da hamd O'nundur.
Hükûm O'nundur ve
O'na döndürüleceksiniz.
(Kasas Suresi, 70)

65 MİLYON YILLIK PAPAĞAN ÇENE FOSİLİ GÜNÜMÜZ PAPAĞANLARININKİYLE AYNI!

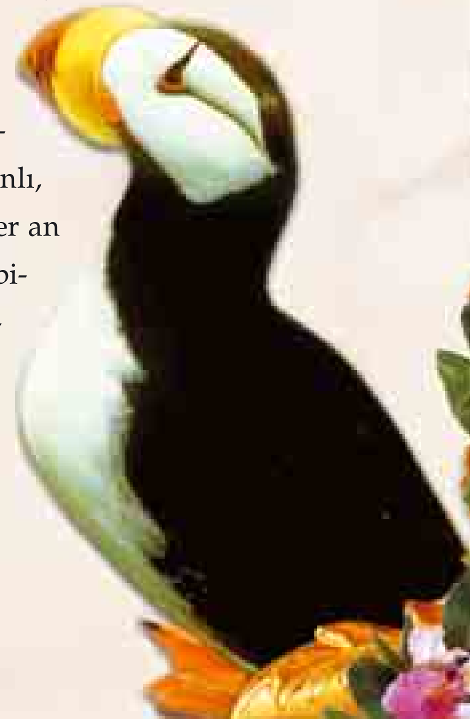
Evrimcileri hayal kırıklığına uğratan önemli gelişmelerden biri de, bundan elli yıl kadar önce bulunan "papağan çenesi fosili"dir. 65 milyon yıl yaşında olduğu tespit edilen bu fosil, günümüz papağanlarının çenesi ile birebir aynı yapıdadır. Söz konusu fosil ilk bulunduğunda gereken ilgiyi görmemiş, ancak Berkeley Üniversitesinden Thomas Stidham adında bir araştırmacının, Berkeley Paleontoloji Müzesindeki fosil koleksiyonlarını incelemesiyle yeniden gündeme gelmiştir. Yapılan incelemede fosilin, bugüne kadar bulunan en eski papağan fosili olduğu, dinozorlarla aynı dönemde yaşadığı anlaşılmıştır. 13 milimetrelik fosilin röntgen çekimlerine göre, fosilin üzerinde bulunan "K" şeklindeki iz (kan damarları ve sinir yolları) günümüzdeki papağanlara ait özelliklerle aynıdır.

**** Thomas A. Stidham, "A lower jaw from a Cretaceous parrot", Nature, No: 396, 5 November 1998, ss. 29-30***

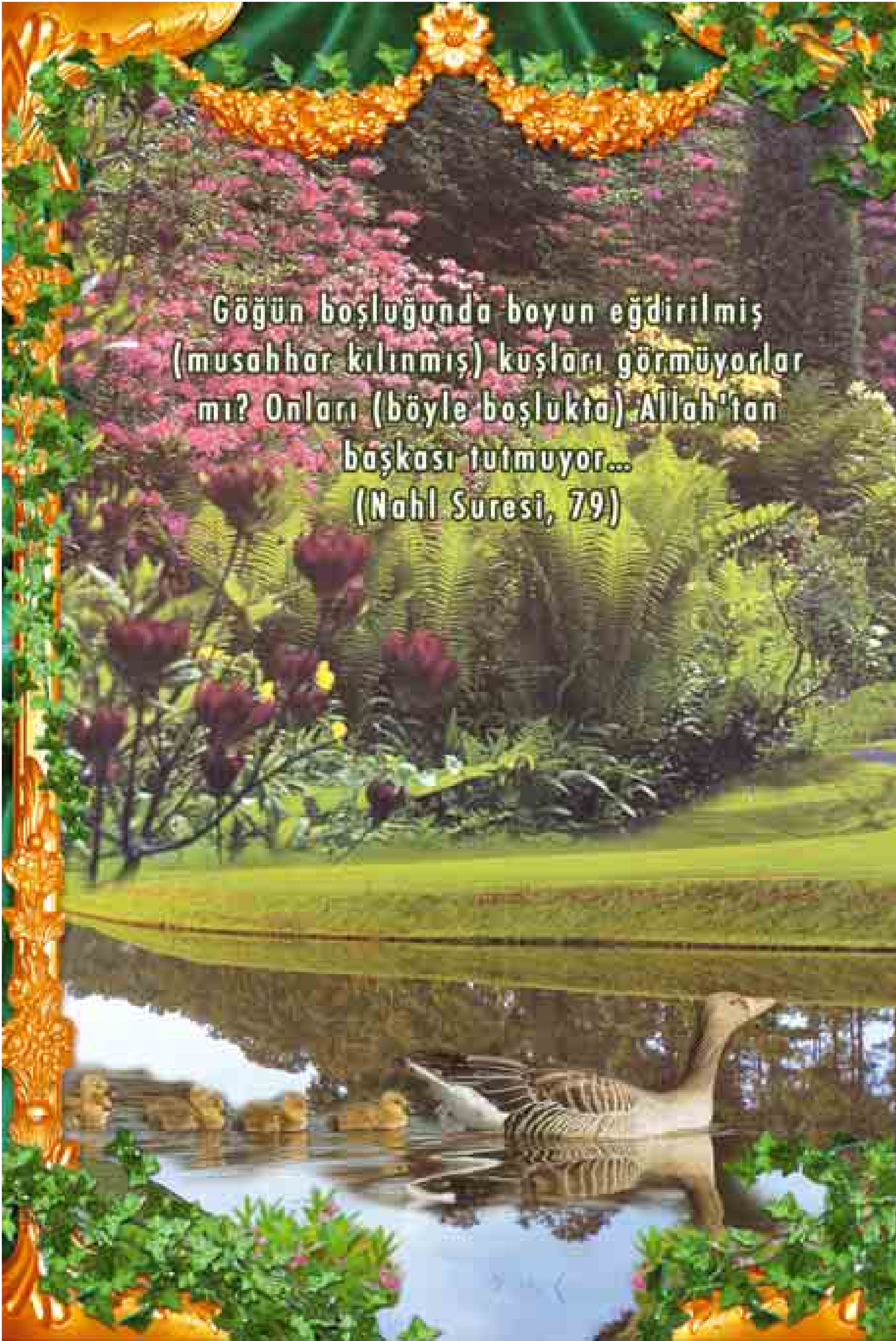
Sonuç

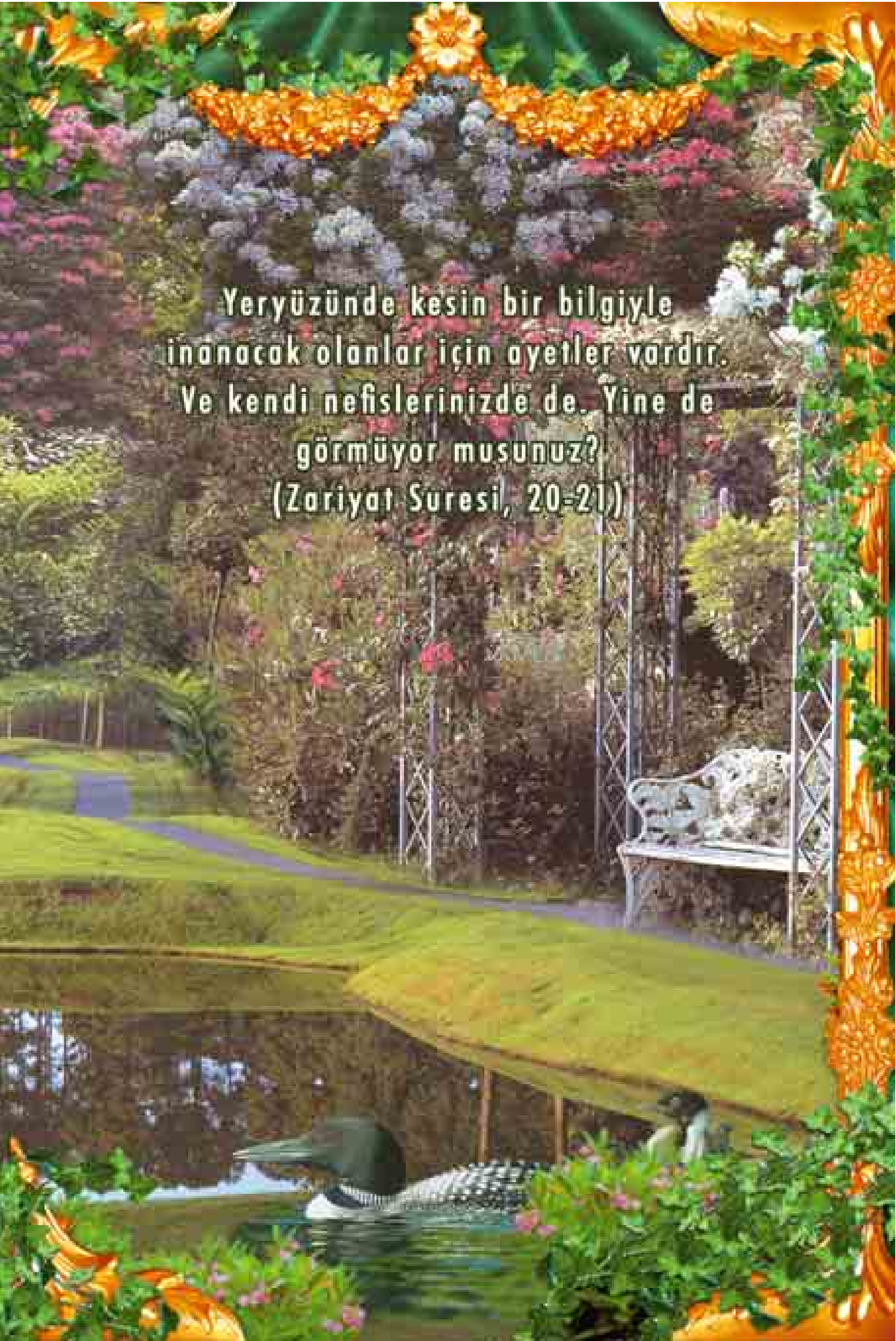

Bu kitapta Allah'ın yarattığı harika canlılardan biri olan "sesleri taklit edebilen kuşları" ele aldık. Duydukları sesleri taklit edebilmek, konuşabilmek için sahip olmaları gereken mekanizmanın mükemmelliğine tanıklık ettik. İnsan bile zeka olarak açık üstünlüğüne rağmen çoğu zaman başka sesleri veya konuşmaları taklit etmekte zorlanırken, bu küçücük kuşların duydukları pek çok sesi kusursuz taklit edebilmeleri, konuşma yeteneği göstermeleri kuşkusuz olağanüstü bir durumdur. Araştırmalar sonucunda elde edilen bilimsel bulgular, kuşlardaki bu mükemmel mekanizmanın kusursuz bir tasarımın eseri olduğunu ortaya koymaktadır. Allah'ın üstün ilim ve sanatı, yarattığı varlıklarda gösterdiği ihtişam hiçbir aldatıcı teoriyle örtülemeyecek kadar açıktır. Kuğular, tavus kuşları, rengarenk papağanlar, muhabbet kuşları ve daha saymakla hatta genelleme yapmakla bitiremeyeceğimiz kadar pek çok canlı, tesadüf iddialarını yalanlamakta, her an her dakika kendilerini yaratan Rabbimiz'in sonsuz gücünü sergilemektedirler.

Öte yandan kitabın çeşitli bölümlerinde değindiğimiz gibi Darwinistler, bu mükemmel siste-

Göğün boşluğunda boyun eğdirilmiş
(musahhar kılınmış) kuşları görmüyorlar
mı? Onları (böyle boşlukta) Allah'tan
başkası tutmuyor...
(Nahl Suresi, 79)

Yeryüzünde kesin bir bilgiyle
inanacak olanlar için ayetler vardır.
Ve kendi nefislerinizde de. Yine de
görmüyor musunuz?
(Zariyat Suresi, 20-21)

mi tesadüflerle açıklamaya çalışmakta ısrar etmektedirler. Darwinist zihniyete göre, çevremizde gördüğümüz tüm canlılar, bu canlıların sergiledikleri bütün yetenekler, her türlü estetik ve güzellik kör tesadüflerin eseridir. Oysa yaşamın ve canlıların her anına hakim olan şuur ve tasarımın tesadüflerle açıklanması hiçbir şekilde mümkün değildir. Darwinistlerin bu açık gerçeği görememeleri, daha doğrusu görmelerine rağmen kabullenmemeleri ise tamamen ideolojiktir. Bu kişilerin evrim teorisine olan bağlılıkları, söz konusu teorinin hayatın kökenini açıkladığına duydukları inançtır. Evrimin hayatın kökenini açıklayamadığını kabullenmeleri ise, geriye kalan tek ve doğru alternatifi yani "yaratılış gerçeği"ni kabullenmeleri anlamına gelecektir. Bu da, Darwinizm'in ve bağlı olduğu materyalist ideolojinin tamamen çökmesi demektir.

Unutmamak gerekir ki çevremizde binlerce örneğini gördüğümüz -Darwinistlerin şiddetle görmezlikten geldikleri- Allah'ın yaratış mucizeleri, inkarcıların çarpık felsefelerini yerle bir edecek önemli delillerdir. Canlılardaki muhteşem yapıyı ve evrendeki olağanüstü dengeyi gören vicdan sahibi her insan, bunları var eden gücün, üstün ve hakim olan Rabbimiz olduğunu açıkça görecektir. Böylece yaklaşık 1.5 asırdır dünyayı aldatan Darwinizm ve dolayısıyla materyalist felsefe yıkılacak, insanlar Allah'ın varlığını kavrayacak ve Rabbimiz'in dilediği güzel ahlaka göre yaşamaya başlayacaklardır. Darwinizm'in temelini oluşturduğu batıl fikir sistemi, Allah'ın **"Hayır, Biz hakkı batılın üzerine fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o yok olup gitmiştir..."** (Enbiya Suresi, 18) ayetinde bildirdiği gibi tamamen yok olacaktır.

NOTLAR

1- R. C. Sproul, *Not A Chance, The Myth of Chance in Modern Science & Cosmology*, Baker Books, 3. baskı, USA, 1997, s. 9.

2- R. C. Sproul, *Not A Chance, The Myth of Chance in Modern Science & Cosmology,* Baker Books, 3. baskı, USA, 1997, s. 8; [Jaki, *God and the Cosmologists*, s. 149; Pierre Delbet, *La Science et la réalité*, Paris: Flammarion, 1913, s. 238].

3- William Dembski, *Mere Creation, Science, Faith & Intelligent Design*, InterVarsity Press, USA, 1998, s. 194.

4- Irene Maxine Pepperberg, *The Alex Studies*, Harvard University Press, England, 1999, ss. 46-47.

5- http://www.linguistlist.org/~ask-ling/archive-1997.10/msg01480.html.

6- http://www.eeb.uconn.edu/courses/Ornithology/EEB281_1_Vocalizations.htm.

7- Lesley J. Rogers & Gisela Kaplan, *Songs, Roars and Rituals, Communication In Birds, Mammals and Other Animals*, USA, 2000, s.81.

8- http://instruct1.cit.cornell.edu/courses/bionb424/students/mdr17/neurophysiology.html.

9- (http://www.earthlife.net/birds/

hearing.html)

10- Theodore Xenophon Barber, Phd., *The Human Nature of Birds*, USA, 1993, s. 36.

11- Theodore Xenophon Barber, Phd., *The Human Nature of Birds*, USA, 1993, s. 37.

12- http://www.alexfoundation.org/research/articles/birdsusa.html; Irene M. Pepperberg, Ph.D., Robyn J. Bright, *Birds*, USA, 1990 Annual.

13- http://www.alexfoundation.org.

14- Lesley J. Rogers & Gisela Kaplan, *Songs, Roars and Rituals, Communication In Birds, Mammals and Other Animals*, USA, 2000, s. 72.

15- Irene Maxine Pepperberg, *The Alex Studies*, Harvard University Press, England, 1999; http://www.alexfoundation.org/research/articles/harvard/harvard.html.

16- "Parrots may be smart as chimps and dolphins", *The Augusta Chronicle*; http://www.augustachronicle.com/stories/110897/tech_parrots.html.

17- Lesley J. Rogers & Gisela Kaplan, *Songs, Roars and Rituals, Communication In Birds, Mammals and Other Animals*, USA, 2000, s. 71.

18- http://luscinia.biologie.fu-berlin.de/research/maintop/memory_eng.html.

19- Theodore Xenophon Barber, Phd., *The Human Nature of Birds*, USA, 1993, s.10.

20- Lesley J. Rogers & Gisela Kaplan, *Songs, Roars and Rituals, Communication In Birds, Mammals and Other Animals*, USA, 2000.

21- Theodore Xenophon Barber, Phd., *The Human Nature of Birds*, USA, 1993, s. 4.

22- Theodore Xenophon Barber, Phd., *The Human Nature of Birds*, USA, 1993, ss. 79-80.

23- Theodore Xenophon Barber, Phd., *The Human Nature of Birds*, USA, 1993, s. 80.

24- Theodore Xenophon Barber, Phd., *The Human Nature of Birds*, USA, 1993, s. 34.

25- Lesley J. Rogers & Gisela Kaplan, *Songs, Roars and Rituals, Communication In Birds, Mammals and Other Animals*, USA, 2000, ss. 78-79.

26- http://whalonlab.msu.edu/Student_Webpages/Bird_song/page.

27- http://whalonlab.msu.edu/Student_Webpages/Bird_song/page.

28- http://www.dukemagazine.duke.edu/dukemag/issues/111201/brain.html.

29- http://www.dukemagazine.duke.edu/dukemag/issues/111201/brain.html.

30- http://www.dukemagazine.duke.edu/dukemag/issues/111201/brain.html.

31- William Fix, *The Bone Peddlers: Selling Evolution*, Macmillan Publishing Co., New York, 1984, s. 189.
32- Coates M. 1991. New palaeontological contributions to limb ontogeny and phylogeny. In: J. R. Hinchcliffe (ed.) Developmental Patterning of the Vertebrate Limb 325-337. New York: Plenum Press; Coates M. I. 1996. The Devonian tetrapod Acanthostega gunnari Jarvik: postcranial anatomy, basal tetrapod interrelationships and patterns of skeletal evolution. Transactions of the Royal Society of Edinburgh 87: 363-421
33- Elizabeth Pennisi, "Microbes, Immunity, and Diease: Is It Time to Uproot the Tree of Life?" *Science*, cilt 284, no. 5418, 21 May 1999, ss. 1305-1307.
34- Jonathan Wells, *Icons of Evolution,* Regnery Publishing, 2000, s. 51.
35-http://www.icb.ufmg.br/~lbem/aulas/grad/tge/biodiv/birdslanguage.html
36- http://www.dukemagazine.duke.edu/dukemag/issues/111201/brain2.html.
37- http://www.dukemagazine.duke.edu/dukemag/issues/111201/brain.html.
38- Philip Lieberman, "Peak Capacity," *The Sciences*, cilt 37, Kasım-Aralık 1997, s. 27.
39- http://members.aol.com/rmallott2/origin.htm ; *The Origin of Language:The General Problem*, Cracow, 1986; Thorpe, W.H., "Animal vocalisation and communication. In Brain Mechanisms Underlying Speech and Language", Grune & Stratton, New York, 1967, ss. 1-12.
40- http://news.bbc.co.uk/1/hi/in_depth/sci_tech/2002/boston_2002/1821654.stm.
41- http://news.bbc.co.uk/1/hi/in_depth/sci_tech/2002/boston_2002/1821654.stm.
42- http://www.reuters.com/news_article.jhtml;jsessionid=ULR5HJFNPM2KICRBAEZSFEY?type=search&StoryID=1311577.
43- Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, Marcel Dekker, New York, 1977, s. 2.
44- Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, Dover Publications, New York, 1936, 1953 (yeni baskı), s. 196.
45- "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, cilt 63, Kasım 1982, ss. 1328-1330.
46- Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7.
47- Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, s. 40.
48- Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", *Scientific American*, cilt 271, Ekim 1994, s. 78.
49- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 189.
50- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.
51- B. G. Ranganathan, *Origins?*, The Banner Of Truth Trust, Pennsylvania, 1988.
52- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179.
53- Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", *Proceedings of the British Geological Association*, cilt 87, 1976, s. 133.
54- Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, Pantheon Books, New York, 1983, s. 197.
55- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, To plinger Publications, New York, 1970, 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, cilt 258, s. 389.
56- J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American*, Aralık 1992.
57- Alan Walker, *Science*, cilt 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, J. B. Lipincott Co., New York, 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, cilt 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, s. 272.
58- *Time*, Kasım 1996.
59- S. J. Gould, *Natural History*, cilt 85, 1976, s. 30.
60- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, s. 19.
61- Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", *The New York Review of Books*, 9 Ocak 1997, s. 28.
62- Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43.